

Van: BastaA! <basta.org@telenet.be>
Aan: BastaA! <basta.org@telenet.be>
Datum: 11/12/2009 08:32 AM
Onderwerp: Den Dagklapper

Den Dagklapper...

INHOUD

[2009.10.31 Alle actievoerders opgepakt aan gesloten centrum Brugge \(De Standaard\)](#)
[2009.10.31 Hirsi Ali - islamdebat is mislukt \(Het Parool\)](#)
[2009.10.31 Universiteit staat boerka onder afstudeerpap toe \(De Telegraaf\)](#)
[2009.11.02 25 vermisten na schipbreuk voor Cocoseilanden \(De Morgen\)](#)
[2009.11.02 Allochtoon trouwt liefst met landgenoot \(de Volkskrant\)](#)
[2009.11.02 Antwerpse afdeling Vlaams Belang krijgt zedendossiers in de bus \(De Standaard\)](#)
[2009.11.02 Ayaan Hirsi Ali staakt strijd om beveiliging \(de Volkskrant\)](#)
[2009.11.02 Politiebescherming voor islamcriticus Vermeersch \(De Morgen\)](#)
[2009.11.02 Schip met asielzoekers gezonken \(De Standaard\)](#)
[2009.11.03 700 miljoen mensen willen in een ander land gaan wonen \(De Morgen\)](#)
[2009.11.03 Frankrijk start met anonieme sollicitaties \(De Morgen\)](#)
[2009.11.03 Mensensmokkelaars krijgen tot 5,5 jaar cel \(De Morgen\)](#)
[2009.11.03 Namenlijsten van zedenpolitie in brievenbus van Vlaams Belang \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2009.11.03 Succespakket van cultuur, muziek en eten \(De Standaard\)](#)
[2009.11.04 Italië boos om verbod kruisbeelden in scholen \(De Standaard\)](#)
[2009.11.04 Proef met anonieme sollicitaties in Frankrijk \(De Standaard\)](#)
[2009.11.05 Als honden in een hok \(De Standaard\)](#)
[2009.11.05 Langer wachten op verblijfsvergunning na misdrijf in Nederland \(De Morgen\)](#)
[2009.11.05 Ouders van overleden Laila \(18\) opgepakt \(De Morgen\)](#)
[2009.11.05 Verblijfsvergunning wordt lastiger voor veroordeelde vreemdeling \(Trouw\)](#)
[2009.11.06 Berlusconi haalt kruisbeelden niet weg uit klassen \(De Standaard\)](#)
[2009.11.06 Italië niet van plan kruisbeelden uit klassen weg te halen \(De Morgen\)](#)
[2009.11.06 Layla stierf na drie dagen duiveluitdrijving \(De Standaard\)](#)
[2009.11.06 Ook in België staan polygame huwelijken geregistreerd \(De Morgen\)](#)
[2009.11.06 Zeven doden bij schipbreuk voor Turkse kust \(De Morgen\)](#)
[2009.11.07 Een gevaar voor de goede zeden \(Trouw\)](#)
[2009.11.07 Gezin treft thuis slapende illegalen aan \(Het Nieuwsblad\)](#)
[2009.11.10 Aan Luckas Vander Taelen \(De Standaard\)](#)
[2009.11.10 Antwerps moslimoverleg buigt zich over kwakzalvers \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2009.11.10 Een Belg op de zes slachtoffer van discriminatie \(De Standaard\)](#)
[2009.11.10 Omstreden gebedslezer nog minstens een weekje in de cel \(De Morgen\)](#)
[2009.11.10 Te koop op zwarte markt - verlengd verblijf in België \(De Morgen\)](#)
[2009.11.10 Vreemdelingen mogen voortaan vrijwilligerswerk doen \(De Morgen\)](#)
[2009.11.11 Betoging in Brussel tegen verbod op hoofddoek \(De Morgen\)](#)
[2009.11.11 Helpt Antwerpse moskee niet in handen van fundamentalisten \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2009.11.11 Hoofddoek sluit Spaanse advocate uit van proces \(De Morgen\)](#)
[2009.11.12 Liberalen tegen illegale vrijwilligers \(De Standaard\)](#)
[2009.11.12 Rookverbod \(De Morgen\)](#)

Alle actievoerders opgepakt aan gesloten centrum Brugge

In Brugge zijn zaterdag meer dan 35 personen opgepakt die aan het gesloten opvangcentrum 'De Refuge' protesteerden tegen het Europees asielbeleid. De 35 hadden zich aan de toegangspoort vastgeketend of probeerden het domein binnen te dringen. Voor de arrestatie van de laatste vijf moest een speciaal team van de federale politie worden ingezet.

De actie begon zaterdag om 6 uur. Pas om 17 uur konden de laatste actievoerders worden weggehaald. Alle opgepakte actievoerders zijn bestuurlijk aangehouden. Pas na het definitieve einde van de actie zullen ze worden vrijgelaten.

Ook in Vottem, bij Luik, werd zaterdag geprotesteerd aan een gesloten centrum. Daar werden een vijftigtal manifestanten gearresteerd en in de loop van de dag weer vrijgelaten.

De actievoerders wilden een dag lang elke uitwijzing verhinderen. Ook in Merksplas was een actie gepland, maar daar kwamen niet voldoende manifestanten opdagen.

De Standaard, 2009.10.31, hrt

[UP](#)

Hirsi Ali: islamdebat is mislukt

Ayaan Hirsi Ali: "Waar het over moet gaan, de civilisatie van de islam, komt helemaal niet aan de orde." Foto GPD
AMSTERDAM - De vrijheid van meningsuiting is in Nederland niet gewaarborgd. De moord op Theo van Gogh, maandag vijf jaar geleden, betekende het failliet van de rechtsstaat. Dat zegt Ayaan Hirsi Ali vandaag in een interview met Het Parool. "Hij had desnoods tegen zijn wil beschermd moeten worden."

Het vroegere VVD-Kamerlid, door de moordenaar van Van Gogh rechtstreeks aangesproken in een brief die hij op het lichaam prikte, denkt dat het islamdebat in Nederland ernstig te lijden heeft onder de aanhoudende dreiging van moslims. Zijzelf is enige tijd na de moord op Van Gogh, met wie ze de anti-islamfilm Submission maakte, naar Amerika gevlucht. Daar bekostigt ze, met hulp van Amerikaanse particulieren, haar eigen beveiliging, omdat Nederland er niet langer voor wilde opdraaien. Een proces tegen de Nederlandse staat heeft ze begin deze maand stopgezet, omdat ze het niet meer kan betalen. "Een effectieve manier om iemand monddood te maken. Terwijl ik niet het gevaar ben, maar de radicale moslims."

Hirsi Ali haalt uit naar de bewindslieden van destijds, naar de multiculturalisten in de Kamer en naar de gevestigde middenpartijen, die integratieproblemen volgens haar blijven toedekken. "Waar het over moet gaan, de civilisatie van de islam, komt helemaal niet aan de orde."

Andere prominente (ex-)deelnemers aan het islamdebat oordelen vandaag in Het Parool verschillend over de vraag of onbeveiligde personen zich er nog wel in kunnen mengen. Rechtsgeleerde Paul Cliteur stelt dat de grenzen van het debat worden bepaald door terreurdreiging, niet door de Grondwet. De 'afvallige' moslim Ehsan Jami, die voor de PVV de Kamer in wil, heeft 'elke dag' met dreigementen te maken en moet beveiligd worden. Publicist Paul Scheffer voelt de

dreiging vanuit de moslimgemeenschap niet sterk, maar zegt wel: "De noodzaak van beveiliging is onverdraaglijk."

Het Parool, 2009.10.31, ALBERT DE LANGE

UP

Universiteit staat boerka onder afstudeerpet toe

De Universiteit van Cambridge staat het voortaan toe dat islamitische studenten tijdens het afstuderen een boerka dragen onder hun 'graduation cap'.

Na het toestaan van kilts, sari's en kimono's mogen nu ook moslimastudentes hun traditionele gewaad dragen tijdens het officiële afstudeerfeest van de universiteit.

Het was altijd gebruikelijk om donkere kleding en een wit t-shirt te dragen onder afstudeertoga's. Zonder die kledingcode geen diploma. Steeds meer studenten trokken zich daar echter niets van aan en kwamen gekleed zoals ze zelf wilden. Daarom besloot de universiteit de regels aan te passen.

Een woordvoerder zegt "Als een student de religieuze of culturele verplichting heeft om iets te dragen dan moeten we dat respecteren."

Er zouden zo'n 600 islamitische studenten staan ingeschreven op Cambridge.

De Telegraaf, 2009.10.31

UP

25 vermisten na schipbreuk voor Cocoseilanden

Een schip met veertig opvarenden is bij de Cocoseilanden, tussen Sri Lanka en Australië, gezonken. Zo'n 25 mensen zijn vermist, meldt de Australische radio.

Schip gezonken

De Australische marine kreeg een noodsignaal van het schip toen het zich op 700 zeemijl (ca. 1260 km) ten noordoosten van de Cocoseilanden bevond. Een koopvaardijship uit de Bahama's en een Taiwanese vissersboot schoten het vaartuig te hulp, maar toen ze 12 uur later ter plaatse waren, was het schip al gezonken.

Vijftien drenkelingen konden uit het water worden gehaald.

Het schip vervoerde mogelijk illegale migranten. Dit is evenwel niet bevestigd. (belga/vsv)

De Morgen, 2009.11.02

UP

Allochtoon trouwt liefst met landgenoot

ANP

DEN HAAG - Niet-westerse allochtonen hebben een duidelijke voorkeur voor een huwelijkspartner uit het land van herkomst. Vooral Turken en Marokkanen trouwen liever een landgenoot, die al dan niet in Nederland woont. Dat blijkt uit cijfers die het Centraal Bureau voor de Statistiek maandag publiceerde.

Wanneer de partner van een in Nederland woonachtige man of vrouw speciaal voor het huwelijk naar Nederland emigreert, is er sprake van een migratiehuwelijk. In 2007 nam het aantal migratiehuwelijken af, maar in 2008 is een einde gekomen aan die daling. Het aantal stabiliseert, aldus het CBS.

Vorig jaar trouwden in Nederland 28.000 mensen die niet in Nederland zijn geboren of getogen. De helft was van westerse afkomst, een kwart kwam uit Turkije of Marokko. Zeven op de tien westerse allochtonen trouwden een autochtone partner, zes op de tien niet-westerse allochtonen huwden een partner uit de eigen bevolkingsgroep.

Turken en Marokkanen

Turken en Marokkanen trouwen vaak een landgenoot. Al jaren ligt dat percentage op 80. Sinds in 2004 de regels rond migratiehuwelijken werden aangescherpt, is het aantal partners dat speciaal uit het land van herkomst naar Nederland komt, gedaald. Vorig jaar trouwde 20 procent van de Turkse mannen en vrouwen met een partner uit Turkije. Bij de Marokkaanse mannen en vrouwen was dat respectievelijk 16 procent en 11 procent. Vooral onder de tweede generatie Turken en Marokkanen namen de migratiehuwelijken af.

Een huwelijk tussen een Turk of Marokkaan met een van oorsprong Nederlandse partner komt zowel bij de eerste als de tweede generatie Turken of Marokkanen weinig voor. Wel ziet het CBS dat de tweede generatie minder traditioneel is ingesteld en vaker kiest voor ongehuwd samenwonen. Juist bij samenwonende stellen komen gemengde relaties wel meer voor.

de Volkskrant, 2009.11.02

UP

Antwerpse afdeling Vlaams Belang krijgt zedendossiers in de bus

Vertrouwelijke stukken uit het archief van de Antwerpse zedenpolitie zijn terecht gekomen in de brievenbus van het Vlaams Belang. De politie start een intern onderzoek.

Het gaat om documenten uit 2000-2003: processen-verbaal van verhoren, inlichtingenrapporten, een namenlijst van de Afrikaanse straatbende Black Demolition en het register van alle verdachten die in 2003 werden gearresteerd of verhoord — een 'wie is wie' van pooiers, prostituees en kinderverkrachters. 'Het is ons een raadsel wie ons die documenten bezorgd heeft', zegt Bart Debie, ex-agent en woordvoerder van partijboegbeeld Filip Dewinter. 'Stel dat die informatie in verkeerde handen komt?'

De partij zegt dat de dossiers meteen teruggaan naar de politie, maar dat burgemeester Patrick Janssens (SP.A), hoofd van de politie, zwaar onder vuur zal worden genomen.

Politiewoordvoerder Fons Bastiaens zegt dat een intern onderzoek wordt gestart. De wet verplicht de vinders zulke dossiers prompt terug te geven.

De Standaard, 2009.11.02, (jaa)

UP

Ayaan Hirsi Ali staakt strijd om beveiliging

Amsterdam - De oud-VVD politica kan de juridische procedure tegen de Nederlandse overheid niet langer bekostigen.

'Schandalig' vindt Ayaan Hirsi Ali de wijze waarop Nederland met haar beveiliging is omgegaan. Begin oktober staakte zij de juridische procedure tegen de Nederlandse staat, waarmee ze de regering wilde dwingen haar beveiliging — ook bij verblijf buiten Nederland — te blijven betalen, meldde het Nederlands Dagblad onlangs.

In Het Parool van zaterdag zegt ze dat ze zich de juridische strijd financieel niet langer kan permitteren. 'Al het geld, van mijzelf, van sponsors en van het AEI gaat naar privébeveiliging.' Hirsi Ali werkt sinds september 2006 voor het American Enterprise Institute (AEI), een conservatieve denktank in Washington.

Doodsbedreigingen

Al voor de moord op Theo van Gogh (vandaag vijf jaar geleden), werd Hirsi Ali met de dood bedreigd en beveiligd. De hoogste alarmfase werd afgekondigd toen de brief werd gevonden die Mohammed B. met een mes op het lichaam van de filmmaker had geprikt. 'Dit is een open brief aan de ongelovige fundamentalist Ayaan Hirsi Ali. U marcheert in de ranken van de soldaten van het kwaad. Deze brief is een poging om uw kwaad voor eens en altijd het zwijgen te doen opleggen.'

Hirsi Ali werd onmiddellijk op een geheime plek in Nederland ondergebracht en een week later naar een onderduikadres in Amerika gevlogen. In januari 2005 keerde de toenmalige VVD-politica terug in de Tweede Kamer, waar ze werkte tot haar vertrek naar de VS. Sinds de moord op Van Gogh wordt zij streng bewaakt, waar zij zich ook ter wereld bevindt.

'Nederland verantwoordelijk'

Vorig jaar zomer stapte Hirsi Ali naar de rechter in een poging aan te tonen dat Nederland financieel verantwoordelijk blijft voor haar beveiliging. Dat was haar toegezegd, beweerde ze. Diverse getuigen zijn onder ede verhoord, onder wie oud-minister Gerrit Zalm en voormalig Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding Tjibbe Joustra.

Joustra en Zalm zeiden dat Hirsi Ali wel degelijk wist dat Nederland na verloop van tijd zou stoppen met betalen. Medewerkers van Hirsi Ali verklaarden echter dat zowel Joustra als Zalm haar had beloofd ook in de VS voor bewaking te zorgen. In elk geval tot de Amerikaanse autoriteiten de bewaking zouden overnemen of totdat zij zelf voldoende geld zou hebben om haar beveiliging te regelen.

de Volkskrant, 2009.11.02, Janny Groen & Annieke Kranenberg

UP

Politiebescherming voor islamcriticus Vermeersch

BRUSSEL | De bekende Vlaamse intellectueel Etienne Vermeersch kreeg in 2006 politiebescherming omdat hij doodsbedreigingen had ontvangen van islamisten. Ook nu wordt hij nog onder druk gezet door islamitische organisaties om zijn kritiek op de islam voor zich te houden.

"Geachte zwijn. Ik zweer het u dat we op zoek zijn naar jou, en owee wanneer we je vinden, België is namelijk klein. Ik raad u aan om voortaan goed om je heen te kijken want ik heb op de Koran gezworen dat je darmen in de Gentse straten te rapen zullen zijn." Dat kreeg Vermeersch toegestuurd na zijn kritiek op de felle reactie van de moslimwereld op de Mohammedcartoons in 2006.

"Ik heb toen twee doodsbedreigingen gekregen", vertelt Vermeersch. "Uit een van de twee kon ik opmaken dat het geen kleine jongens waren die mij bedreigden. Er stonden Arabische woorden in die ik dankzij mijn kennis van de islam kon vertalen. Ik heb toen voor de zekerheid het parket ingelicht, dat voor politiebescherming heeft gezorgd."

Ook nu nog wordt Vermeersch onder druk gezet om geen kritiek te uiten op de islam. "Ik heb het christendom vroeger hard aangepakt, maar kreeg nooit bedreigingen. "We gaan voor u bidden", kreeg ik toen te horen", lacht Vermeersch. "De islam is daar veel dreigender in. Ik krijg nu mails van islamistische bewegingen uit het buitenland om toch maar te zwijgen over de moslims. Maar er wordt niet langer met de dood bedreigd."

De Nederlandse arabist Hans Jansen erkent het probleem en benadrukt dat de bedreigingen aan het adres van Vermeersch het topje van de ijsberg zijn. "Nog geen 10 procent van de bedreigingen wordt bekendgemaakt", aldus Jansen. "De situatie in Nederland is dezelfde als die in Vlaanderen. Islamcritici met kinderen houden hun mond, anderen gaan door. Maar we moeten ons geen zorgen maken, elders in de wereld is het vele keren erger. Probeer in Egypte kritiek te uiten op de islam en je bent er geweest." (MD)

Filosoof Etienne Vermeersch werd met de dood bedreigd toen hij de Mohammedcartoons had verdedigd

De Morgen, 2009.11.02, Matthias Declercq

[UP](#)

Schip met asielzoekers gezonken

SYDNEY - In de Indische Oceaan is zondag een schip met veertig asielzoekers aan boord gezonken. Het schip verdween in de golven op 650 kilometer uit de kust van de Cocos-eilanden en 1300 kilometer ten zuiden van Indonesië.

Vermoedelijk waren de veertig op weg naar Australië. Twee koopvaardijschepen hebben op 2400 kilometer uit de kust van Australië negentien opvarenden levend uit het water gevist. De overigen worden nog vermist.

Er is een grootscheepse reddingsoperatie in gang gezet.

De Standaard, 2009.11.02, Ilo

[UP](#)

700 miljoen mensen willen in een ander land gaan wonen

Wereldwijd lopen ongeveer 700 miljoen mensen rond met de gedachte om naar een ander land te verhuizen. Of: 16 procent van de inwoners van deze planeet zijn potentiële migranten. België staat overigens niet zo bijster hoog op het lijstje van landen waar mensen naartoe willen migreren. Dat blijkt uit een onderzoek van Gallup, uitgevoerd in 135 landen. Het Amerikaanse onderzoeksbureau ondervroeg 260.000 mensen van vijftien jaar en ouder.

VS top

De Verenigde Staten is nog altijd het land van melk en honing in de ogen van één op vier van de potentiële migranten; het staat bovenaan het lijstje van 165 miljoen mensen. Na de VS zijn Groot-Brittannië, Canada en Frankrijk ongeveer even populair. Ze zijn elk de droombestemming van 45 miljoen mensen. Deze landen worden gevolgd door de favorieten Spanje (35 miljoen), Saudi-Arabië (30 miljoen) en Australië en Duitsland die elk bovenaan het emigratielijstje van 25 miljoen mensen staan.

Afrika

Vooraf inwoners van Afrikaanse landen in de sub-Sahara denken dat het gras groener is bij de burens en willen weg. Gemiddeld wil 38 procent van de volwassenen in de Afrikaanse landen ten zuiden van de Sahara, ongeveer 165 miljoen mensen, naar een ander land als ze de kans krijgen.

Aziaten spelen het minst met de gedachte te emigreren. Slechts een op de tien inwoners van Azië wil weg. Bij ons ligt het cijfer toch redelijk hoog: 19 procent zou permanent ergens anders willen wonen. Wat wel opvalt: de helft daarvan zou kiezen voor een land binnen de EU. Wat dan in de Gallup poll omschreven wordt als "the highest desired intra-regional migration rate in the world".

De Morgen, 2009.11.03, (mvl)

[UP](#)

Frankrijk start met anonieme sollicitaties

In Frankrijk wordt gestart met een proefproject van anonieme sollicitaties. Zo'n 50 grote bedrijven hebben zich geëngageerd om de volgende zes maanden sollicitaties te behandelen zonder naam, foto of adres.

Mohammed maakt minder kans dan François

Dat is het gevolg van de vaststelling dat een kandidaat-werknemer met de naam 'Mohammed' duidelijk minder kans maakt op een jobinterview dan bijvoorbeeld een 'François'.

Volgens de staatssecretaris voor de arbeidsmarkt, Laurent Wauquiez, is het uitgesloten dat alle bedrijven verplicht zouden worden om deze werkwijze te hanteren. "We willen dat niet via dwang bereiken, maar via positieve ervaringen en goede voorbeelden". (afp/lb)

De Morgen, 2009.11.03

[UP](#)

Mensensmokkelaars krijgen tot 5,5 jaar cel

De Brusselse correctionele rechtbank heeft vier mensensmokkelaars veroordeeld tot gevangenisstraffen van 3 tot 5,5 jaar. De vier, drie Indiërs en een Irakees, hadden tientallen Indiërs in Brussel opgevangen en hen vervolgens naar Groot-Brittannië gesmokkeld. De Irakees beweerde dat hij als informant werkte voor de Antwerpse politie, maar dat geloofde de rechtbank niet.

De man was al tweemaal eerder veroordeeld voor mensensmokkel en het Antwerpse hof van beroep had hem straffen van 12 en 40 maanden opgelegd. Hij kreeg nu een gevangenisstraf van 4 jaar. Eén Indiër die beschouwd werd als het kopstuk van de bende maar verstek liet gaan, kreeg 5,5 jaar cel en de andere twee Indiërs elk 3 jaar. (belga/bdr)

De Morgen, 2009.11.03

[UP](#)

Namenlijsten van zedenpolitie in brievenbus van Vlaams Belang

Informatie uit het archief van de Antwerpse zedenpolitie is in de brievenbus van het Vlaams Belang beland. Wie dit heeft gedaan en waarom, is voorlopig een raadsel. De politie start een intern onderzoek. Volgens het Vlaams Belang zal burgemeester Patrick Janssens (sp.a) als hoofd van de politie een en ander mogen uitleggen.

Wat de partij in de bus kreeg, is als het ware een gids in de wereld van de prostitutie, van de pooiers en kinderverkrachters. Het gaat om processen-verbaal van verhoren, rapporten, een namenlijst van de Afrikaanse straatbende Black Demolition en een lijst van alle verdachten die in 2003 zijn gearresteerd of verhoord. Alle info dateert uit de periode 2000-2003.

Raadsel

Bart Debie (foto), voormalig politie-agent en woordvoerder van Filip Dewinter, heeft er het raden wie voor postbode heeft gespeeld. "Stel dat die informatie in verkeerde handen komt?" aldus Debie. De partij zal alle stukken onmiddellijk terug aan de politie bezorgen, zoals wettelijk verplicht is.

Volgens politiewoordvoerder Fons Bastiaens is er bij de politie een intern onderzoek gestart.

Gazet van Antwerpen, 2009.11.03

[UP](#)

Succespakket van cultuur, muziek en eten

SHELLE - Reportage De nieuwste uitgaanstrend bij jonge allochtonen Meer dan duizend vrouwen (en ook wel wat mannen) daagden gisteren op voor wat stilaan dé uitgaanstrend voor jonge Marokkanen uit de middenklasse geworden is: een modeshow met eten, concert en ander entertainment, op een zondagmiddag. Organisatoren vragen zich af waarom de Vlaamse culturele sector zoveel moeite heeft om een allochtoon publiek aan te trekken.

Van diep gedécolleteerd tot alles verhullend: alle gradaties in kledingstijl passeerden de revue in San Marco Village in Schelle, waar gisteren het eerste defilé van A Passion for Caftan plaatsvond. Niet alleen op het podium, maar ook in de

zaal. 'Kun je optekenen dat mijn ene nichtje een hoofddoek draagt en het andere hier staat met een blote rug?' vraagt Jamila El Makhi (41), die met haar zussen en nichtjes een VIP-tafel gereserveerd heeft. 'Dit is onze zondagmiddaguitstap. Doen we altijd onder vrouwen. De ene keer gaan we bowlen, dan gaan we eens pannenkoeken eten. En nu is er dit.'

Het nichtje met de blote rug, Siham (20), ging al eerder naar dit soort evenementen. Zij overtuigde de rest van de familie. 'In Nederland zijn ze al langer populair. Er wordt hedendaagse Arabische haute couture getoond. Ook van Europese ontwerpers, die zich laten inspireren door de Arabische mode. Hier zal bijvoorbeeld een collectie van Chris Janssens getoond worden. Normaal dragen we natuurlijk gewoon westerse kledij. Maar op Marokkaanse feesten moet je je een diva voelen. Dan draag je kaftans, rijkelijk bestikte jurken. Veel vrouwen volgen die mode op de voet. Er zijn verschillende feesten per jaar - voor huwelijken, geboortes, besnijdenissen,... - en het is niet de bedoeling dat je twee keer met dezelfde jurk gezien wordt.'

Maar middagen als deze - waarvan er de afgelopen maand in Vlaanderen alleen al vijf werden georganiseerd - bieden meer dan enkel mode. Tussendoor zijn er optredens van komieken, zangers en dj's. In de aanpalende ruimtes prijzen (Belgisch-Marokkaanse) hotels, restaurants en kledingzaken zichzelf aan. Voor de VIPS is er eten voorzien. 'Ik hoop dat we straks nog wat kunnen shaken', zegt Hada (43), Sihams moeder.

De feesten zijn dan ook niet goedkoop. Gewone tickets kosten gemakkelijk vijftientwintig tot vijfendertig euro. VIP-plaatsen zijn zeventig à tachtig euro. Ze trekken daarom vooral een allochtone middenklasse. De familie El Makhi bestaat uit zelfstandigen. Jamila heeft een eigen broodjeszaak, Hada is kokkin, hun zus is traiteur en de nichtjes studeren marketing en verpleegkunde. Verder spraken we met leraressen, ambtenaren en een landbouwingenieur.

'Waarom doet iedereen altijd alsof alle Marokkanen arm zijn?', foetert Fahdi Yarti, organisator van Arabian Nights in de Zuiderkroon, dat ook gisteren plaatsvond. 'Veel Marokkaanse jongeren zijn hooggeschoold. Ze verdienen goed hun brood, ze hebben interesse in cultuur - wat zeg ik? Ze hebben een grote nood aan cultuur! - en ze betalen die toegangsprijzen zonder problemen. U hebt het nu over de fashion, maar wij organiseren ook middagen met volksmuziek. Elke keer komen daar honderden mensen op af.'

'Natuurlijk zou ik mijn prijzen graag verlagen, maar de productiekosten liggen hoog, en het is voor ons onmogelijk om subsidie te krijgen. Als je dan ziet hoeveel geld de Vlaamse overheid pompt in culturele centra, die hun best doen om allochtonen aan te trekken maar daar niet in slagen omdat hun aanbod niet goed is afgestemd... Ja, dan stel ik me wel vragen.'

Het succes van de 'complete familiale evenementen', zoals Yarti ze noemt, ligt erin dat ze alles in één pakket bieden. 'Eten, muziek en cultuur. En dan cultuur die mensen aanspreekt: mode, chaabi-muziek,... We steken ook veel tijd in de promotie. We beginnen vier maanden vooraf, maar we weten dat Marokkanen pas op het laatste moment hun kaartje kopen. We werken veel via Facebook en andere netwerksites. We vinden het ook niet erg als het publiek er pas een uur later is: dat calculeren we in. We doen ze op zondag, en overdag, omdat dat het meest toegankelijke moment is. Zeker voor vrouwen, die we in de eerste plaats proberen te bereiken. En - niet onbelangrijk - we bieden jonge mannen en vrouwen de kans om elkaar op een respectabele manier te ontmoeten. Veel Marokkaanse feesten zijn gescheiden, je kunt ook niet zomaar iemand op straat aanspreken. Het is niet het belangrijkste, maar het speelt zeker een rol dat je elkaar hier op een normale manier kunt leren kennen.'

Al zijn er wel opmerkelijk minder mannen dan vrouwen. Zeker in San Marco Village, waar de chique modeshow de meeste mannen wat afgeschrikt heeft. En de weinigen die er zijn, hebben al een vrouw. In de Zuiderkroon is dat anders. Die trekt een wat jonger publiek van vaak groepjes meisjes of jongens. Zoals in een discotheek. 'En toch komen wij hier in de eerste plaats voor de mode', houden Abdelhalim Ben Ali (31) en Ousama El Aboussi (24) vol. 'Wij hebben interesse in onze cultuur.'

Ook in bruidsjurken? 'Waarom zouden wij geen interesse mogen hebben in wat vrouwen dragen?'

Dalila (28), verkoopster en oud-studente mode, denkt wel dat het singlen en minglen een rol kan spelen. 'Er is hier een mix. Op de meeste van onze feesten niet. Dus als het ervan komt, is dat meegenomen.' Al wil ze dat over zichzelf zeker niet gezegd hebben. En lijkt ze haar eigen kansen daartoe te willen beperken. 'De volgende keer neem ik mijn moeder mee', zegt ze enthousiast. 'Dit is de eerste keer dat ik kom, ik wilde zeker weten dat het hier respectvol was. Maar nu ik dat gezien heb, wil ik haar er graag bij.'

De Standaard, 2009.11.03, Tom Naegels

UP

"Druk op moslimmeisjes neemt toe"

In een gezamenlijk pamflet hekelen de liberale senator Alain Destexhe en de linkse journalist Claude Demelenne 'progressieve politici die flirten met de conservatieve islam'.

Het begon met een opiniestuk in Le Soir na de regionale verkiezingen van juni 2009. Alain Destexhe en Claude Demelenne uitten daarin kritiek op de in hun ogen misplaatste euforie van sommige linkse politici nadat Mahinur Ozdemir mét hoofddoek de eed had afgelegd in het Brusselse parlement.

Volgens de auteurs was dit behalve 'democratische achteruitgang' ook 'een rampzalige boodschap aan alle vrouwen die geen andere keus hebben dan een hoofddoek te dragen.' Een moslimorganisatie diende prompt een klacht in wegens racisme tegen beide heren.

Voor Destexhe en Demelenne vormde die klacht juist de aanleiding voor een in scherpe bewoordingen gesteld pamflet over de - naar eigen zeggen - dubieuze inschikkelijkheid van sommige progressieve politici tegenover moslims die het niet zo nauw nemen met 'universele waarden' zoals de gelijkheid van man en vrouw en de scheiding van kerk en staat.

'Anders dan in Vlaanderen zit het debat hierover aan Franstalige kant namelijk muurvast', zegt Claude Demelenne. 'Je mag niets zeggen of je wordt voor racist of handlanger van extreemrechts uitgescholden.'

Toegevingen

Om het moslimelectoraat te paaien, doen Franstalige linkse partijen zoals PS, Ecolo, en CDH moeilijk te verdedigen toegevingen aan een 'reactionaire minderheid binnen de moslimgemeenschap', schrijven de auteurs.

'Terwijl links niet alleen de historische opdracht heeft om de armen te verdedigen, maar ook om hen te emanciperen', vindt Demelenne. 'In het verleden heeft de PS de conservatieve katholieke clerus altijd fel bevochten. Waarom dan die terughoudendheid tegenover bepaalde imams, die vrouwen aan hun retrograde morele codes willen onderwerpen?'

Algemeen hoofddoekenverbod

De auteurs pleiten onder andere voor een algemeen hoofddoekenverbod in het onderwijs en in de ambtenarij. Lost dat dan iets op? 'Ik was heel lang tegen een hoofddoekverbod gekant,' aldus Demelenne, 'maar in Brussel neemt de druk op moslimmeisjes om een hoofddoek te dragen hand over hand toe. Anders zijn ze geen goede moslima's.

De volgende stap is dat moslimmeisjes niet langer gemengd mogen sporten, dat ze alleen nog met moslimmannen mogen omgaan, en ga zo maar door. Om die redenen vind ik een verbod vandaag wel verdedigbaar. Elke democratie heeft bovendien het recht om haar eigen regels te maken.'

Knack, 2009.11.04, Han Renard

UP

Italië boos om verbod kruisbeelden in scholen

BRUSSEL - Kruisbeelden horen niet thuis in openbare scholen in Italië, stelt het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het Vaticaan is geschokt, de Italiaanse regering gaat in beroep.

De zaak begon in 2001 toen Soile Lautsi haar twee kinderen naar een openbare school stuurde in Albano Terme, in het noorden van Italië. Zij merkte op dat in alle klaslokalen een kruisbeeld hing en vond dit indruisen tegen het principe van de scheiding van kerk en staat. Toen zij de zaak aankaartte bij de school, kreeg ze nul op het rekest. Meer zelfs, het ministerie van Onderwijs zond een rondzendbrief naar alle scholen met de boodschap alle kruisen te laten hangen.

Ook bij de Italiaanse rechtbanken kreeg Lautsi geen gehoor. Kruisbeelden zijn een symbool van de Italiaanse geschiedenis en cultuur en bijgevolg van de Italiaanse identiteit, spraken de rechters. Het kruisbeeld symboliseert de principes van gelijkheid, vrijheid en verdraagzaamheid.

Maar daar denkt het Europees Hof voor de Rechten van de Mens anders over. Zeven rechters, onder voorzitterschap van de Belgische Françoise Tulkens, kwamen gisteren unaniem tot de conclusie dat 'de aanwezigheid van het kruisbeeld door leerlingen makkelijk geïnterpreteerd kan worden als een religieus teken en dat ze bijgevolg het gevoel kunnen krijgen opgevoed te worden in een omgeving met een bepaalde religieuze stempel. Dit kan bemoedigend zijn voor gelovige leerlingen, maar storend voor leerlingen die een ander geloof aanhangen of ongelovig zijn.'

Het hof stelt verder dat de 'vrijheid om niet te geloven, die opgenomen is in de Europese Conventie, niet gegarandeerd wordt door de afwezigheid van religieuze diensten of godsdienstonderwijs, maar uitgebreid moet worden naar symbolen die een geloof uitdrukken'. In het openbaar onderwijs moet 'neutraliteit' ten aanzien van godsdienstzaken worden betracht, aangezien het volgen van onderwijs krachtens de leerplichtwet wordt afgedwongen. Kruisbeelden vormen een schending van de vrijheid van onderwijs en religie.

Lautsi krijgt een schadevergoeding van 5.000 euro, te betalen door de Italiaanse staat.

De uitspraak van het hof veroorzaakte in het katholieke Italië gisteren veel onbegrip. Minister van Onderwijs Mariastella Gelmini liet weten dat 'niemand erin zal slagen onze identiteit weg te vegen'. Pier Ferdinando Casini, leider van de Unie van Christen- en Centrumdemocraten, vond dat de uitspraak van het hof aantoonde welke gevolgen 'het niet-opnemen van de christelijke wortels in de Europese grondwet heeft'.

Maar de kritiek kwam niet alleen van rechts. Ook Pierluigi Bersani, de nieuwe leider van links, had weinig begrip voor de uitspraak van het hof. Volgens hem was het gezond verstand het slachtoffer geworden van het recht. 'Ik denk dat niemand zich stoort aan een oude traditie als het kruisbeeld.' Alleen de atheïsten en de moslims reageerden verheugd.

De regering kondigde al aan in beroep te gaan tegen de uitspraak. In Italië is het katholicisme sinds 1984 niet langer de staatsgodsdienst, maar de invloed van de Kerk is er nog altijd groot. Het Vaticaan is volgens woordvoerder Federico Lombardi geschokt en bedroefd. 'Het kruis is een fundamenteel teken van het belang van religieuze waarden.'

De Standaard, 2009.11.04, (domi)

UP

Proef met anonieme sollicitaties in Frankrijk

PARIJS - Vijftig grote Franse bedrijven beloven om Mohammed gelijk te behandelen met François.

In Frankrijk wordt gestart met een proefproject van anonieme sollicitaties. Zowat vijftig grote bedrijven hebben zich geëngageerd om de volgende zes maanden alle sollicitaties te behandelen zonder acht te slaan op naam, foto of adres van de betrokkenen.

Het project van de anonieme sollicitaties komt er omdat is aangetoond dat een kandidaat-werknemer met de naam Mohammed duidelijk minder kans maakt op een jobinterview dan een kandidaat die François heet.

Volgens de Franse staatssecretaris voor de arbeidsmarkt, Laurent Wauquiez, is het uitgesloten dat alle Franse bedrijven verplicht zouden worden om deze werkwijze te hanteren. 'We willen dit niet via dwang bereiken, maar via positieve ervaringen en goede voorbeelden.'

In ons land woedt al jaren een politieke discussie over de nood aan (of de onzin van) anonieme sollicitaties.

Zonder veel resultaat. Een sluitende wetgeving ter zake bestaat in België niet.

De Standaard, 2009.11.04, (jir)

UP

19 % meer verdachten drugsdelicten in periode 2005-2008

In de periode 2005-2008 is het aantal verdachten van drugsdelicten die op de parketten werden voorgeleid, gestegen van 35.529 tot 42.332 (+19 procent). Dat antwoordt minister van Justitie Stefaan De Clerck op een schriftelijke vraag van Geert Versnick (Open Vld). "Deze cijfers geven geen indicatie van het aantal gepleegde drugsdelicten, maar wel van de activiteit van politie en parket in de strijd tegen deze delicten", aldus De Clerck.

In 2008 werden 2.413 verdachten van drugsbezit in voorlopige hechtenis geplaatst. 17.414 dossiers werden zonder gevolg geklasseerd. Eind 2008 waren nog steeds 24.914 dossiers inzake drugsbezit lopende. De politie nam vorig jaar 5,1 ton khat in beslag, 4,8 ton marihuana, 3,8 ton cocaïne, 1,5 ton hasj, 411 kilo amfetamines en 63 kilo heroïne. Daarnaast werden ook 162.821 xtc-pillen en 2.166 lsd-zegels in beslag genomen. (belga/lb)

De Morgen, 2009.11.05

UP

Als honden in een hok

SLOPPENWIJK IN HARTJE GENT Ze zitten er al ruim vier maanden, maar pas vorige week werden ze opgemerkt door welzijnswerkers: een veertigtal Roma die in de buurt van de Gentse Rabotwijk in ontstellende omstandigheden leven.

Een kot van nog geen twee bij twee meter, opgetrokken uit een paar planken en golfplaten. Een matras en een stoel, meer kan er niet binnen. Voor de deur staat een groot, zwartgeblakerd conservenblik, het doet dienst als kachel. Hier huizen Gheorge (53) en zijn 59-jarige vrouw. Roemeense Roma. We zien alleen Gheorge, zijn vrouw is bedelen in het

Gentse stadscentrum. Ze zijn vorige week gearriveerd, zegt hij, met de Eurolines-bus. '140 euro', vult Daniël (29) aan. Hij is de enige die behalve Roemeens en Romanes, de taal die zowat alle Roma begrijpen, een mondje Frans spreekt.

Hij leidt ons rond over het terrein, dat bestaat uit enkele vroegere volkstuintjes. Het was een vergeten hoekje Gent geworden, alleen af en toe bezocht door vandalen en nachtbrakers. Nu zitten hier zowat veertig Roma samengepakt, maar bijna dagelijks komen er mensen bij.

Van het hok van Gheorge en zijn vrouw gaat het naar een paar piepkleine caravans en barakken, allemaal goed voor één of meer gezinnen. Overal zowat hetzelfde interieur: een of twee matrassen, een stoel, soms een zetel, hier en daar een deken om de boel enigszins te isoleren, en altijd zo'n conservenstoof, vaak al half gesmolten. Ze bricoleren er een afvoer bij die naar buiten leidt, maar veel effect lijkt dat niet te hebben. Overal slaat de zware lucht meteen op de longen. De geur is chemisch. Ze gooien er alles op: hout en papier, maar ook plastic, piepschuim, vullingen van matrassen die écht niet meer bruikbaar zijn. Als het maar warmte geeft.

Meer dan vier maanden trekken ze zich hier al uit de slag. En niemand die hen opgemerkt had. Pas vorige week zijn een paar vrijwilligers die zich inzetten voor KRAS, de Gentse koepel van armoedewerkingen, hen op het spoor gekomen. Ze zijn ook opgemerkt door het Straathoekwerk.

'Dit heb ik nog nooit gezien', zegt welzijnswerker Lieven De Pril. Hij heeft appels uit eigen tuin mee, en kaarsen. Electriciteit is er niet, stromend water evenmin. 'Ze gaan hun water hier wat verderop halen, aan een kraantje bij de Golden Gloves bokscub.'

De meesten zijn Roemenen, gek genoeg allemaal afkomstig uit hetzelfde dorp, Oravita, in het zuidwesten van het land. Sommigen verbleven naar eigen zeggen een tijd in Brussel, anderen in Antwerpen. Nog anderen, zoals Gheorge, hebben gewoon de Eurolines-bus naar Gent genomen. Enkele reis. Ze willen werk, zeggen ze, want in Roemenië is het 'crisa'. 'Wij vinden moeilijker werk dan andere Roemenen', zegt Daniël. 'Een van de problemen is dat als je werk zoekt als Roma, werkgevers bang zijn dat ze meteen ook je halve familie over de vloer krijgen. Een blik op onze identiteitskaart volstaat voor een njet.' Hij toont zijn pas. 'Identiteit: Roemeens/Roma.' Maar ook hier lukt het niet. 'Ik ben mecanicien', zegt hij. 'Al drie interimbureaus gedaan, maar overal krijg ik hetzelfde te horen: je hebt geen domicilie.'

Dus blijft het bij bedelen. De helft van de groep is het stadscentrum in. Onder hen ook de twee jongste van het gezelschap, 13 en 14 jaar oud. Daniël: 'In het begin gingen we allemaal, maar sinds een van de caravans volledig vernield werd, blijven we altijd met een aantal hier, om toezicht te houden.' De bedelrondes leveren hooguit tien euro per dag per persoon op. Een deel daarvan wordt naar Roemenië gestuurd.

De twee muzikanten in de groep, accordeonist Luis en saxofonist Jon, brengen het meeste geld binnen. Maar vandaag is Jon alleen de boer op. Zijn kompaan werd dinsdag geveeld door een beroerte en ligt nu, half verlamd, in het ziekenhuis. In een van de caravans ligt een twintiger te rillen onder een paar wakke dekens. Daniël toont ons een doktersvoorschrift. Henry Hemelsoet en Greet Ergo, twee van de 500 Gentse vrijwilligers die zich ontfemen over de armen in de stad, trekken er meteen mee naar een apotheek. Ze vragen Daniël nog waar er het dringendst nood aan is. Dekens en regenbestendige kledij.

Wat verderop, en enigszins afgezonderd, treffen we twee Turks-Bulgaarse Roma. Ze mengen zich niet met de Roemenen. Dat maakt de communicatie uiterst moeilijk, want ze spreken Frans, Duits noch Engels. Henri en Greet willen hen de weg wijzen naar het OCMW, dat enige noodhulp biedt. 'OCMW, Offerlaan, tolk, Turks', probeert Henri. Hij steekt twee vingers in de lucht. 'Twee uur.' 'Important', probeert Greet nog. Ze krijgen alleen onbegrijpende blikken en een ongemakkelijk lachje.

De Lijn is hier vorige week langsgeweest. Ze kregen nog een week, daarna zou de boel platgegooid worden. Burgemeester Daniël Termont is tussenbeide gekomen. Nu kunnen ze nog zeker een maand blijven. Wat er daarna gebeurt, is onduidelijk. Het stadsbestuur volgt de zaak op, maar laat het voorlopig aan de welzijnswerkers. Die smeken om een structurele aanpak, op Vlaams en federaal niveau, maar vooral op Europees vlak.

Intussen ploegen de Roma voort. Een busje met Italiaanse nummerplaat dat onder geen beding op de foto mag, wordt volgeladen met mannen. Ze gaan bedelen. 'In Antwerpen of Brugge, we zien wel. Maar zeker niet in Gent. Als iedereen hier blijft, gaan de mensen je te snel kennen.'

De Standaard, 2009.11.05, Jan Desloover

UP

Langer wachten op verblijfsvergunning na misdrijf in Nederland

Vreemdelingen die zijn veroordeeld voor een zwaar misdrijf, kunnen straks moeilijker een verblijfsvergunning krijgen in Nederland.

Staatssecretaris Nebahat Albayrak van Justitie wil de regels aanpassen zodat de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) een veroordeling langer kan gebruiken als argument om een verblijfsvergunning te weigeren.

Langer dan tien jaar

Dat heeft de staatssecretaris in het Nederlandse parlement gezegd. Momenteel kan een veroordeling voor een gewelds- of drugsmisdrijf na tien jaar niet meer worden gebruikt als reden om een buitenlander een verblijfsvergunning in Nederland te weigeren. Voor andere delicten geldt een verjaringstermijn van vijf jaar.

Iraakse moordenaar

Albayrak wil dat de IND een veroordeling in ernstige zaken als moord, doodslag, eerwraak of mishandeling langer dan tien jaar kan tegenwerpen. Ze komt binnenkort met een uitgewerkt voorstel.

De wijziging is mede ingegeven door een probleem waarmee de IND in de maag zit. Het lukt de dienst niet een Iraakse moordenaar het land uit te krijgen. De Irakees is jaren geleden veroordeeld voor eerwraakmoord op zijn schoonmoeder en verzet zich tegen pogingen om hem Nederland uit te krijgen. (anp/lb)

De Morgen, 2009.11.05

UP

Ouders van overleden Laila (18) opgepakt

De ouders van Laila Achichi, het 18-jarige meisje van Marokkaanse afkomst uit Antwerpen dat vermoedelijk stierf na een vreemd ritueel, zijn vorige week aangehouden. Dat meldt hun advocaat.

Laila werd op 10 oktober in een huis in de Maasstraat in de Damwijk gevonden met derdegraadsbrandwonden. Reanimatie mocht niet meer baten. Al snel was duidelijk dat het niet om zelfmoord ging.

Slagen en verwondingen

De ouders van het meisje worden verdacht van het opzettelijk toedienen van slagen en verwondingen met de dood als gevolg aan hun dochter. Zij zouden hebben opgetreden als mededaders.

De raadkamer bevestigde de aanhouding dinsdag. De ouders tekenden inmiddels beroep aan.

Eind oktober werd al de jonge 'gebedsgenezer' opgepakt die betrokken zou zijn bij het 'zuiveringsritueel' waaraan Laila onderworpen werd.

Lesbisch

De politie volgt de piste dat Laila aan een ritueel moest worden onderworpen omdat ze lesbisch was. De ouders vermoedden dat Laila bezeten was door kwade geesten of duivels.

Mogelijk vond er een soort 'duiveluitdrijving' plaats en kwam er vuur en een giftige vloeistof aan te pas. De gebedsgenezer blijft beweren dat hij enkel gebedsverzen heeft voorgelezen.

Gazet van Antwerpen, 2009.11.05

UP

Verblijfsvergunning wordt lastiger voor veroordeelde vreemdeling

Vreemdelingen die zijn veroordeeld voor een ernstig delict, komen straks minder snel in aanmerking voor een verblijfsvergunning in Nederland. Staatssecretaris Nebahat Albayrak van Justitie wil de verjaringstermijn oprekken.

Dat heeft ze donderdag in de Tweede Kamer aangekondigd tijdens de begrotingsbehandeling van haar departement. Nu kan een veroordeling voor een gewelds- of drugsmisdrijf na tien jaar niet meer worden gebruikt als argument om iemand een verblijfsvergunning te weigeren of in te trekken. Voor andere delicten geldt een verjaringstermijn van vijf jaar.

Albayrak wil dat een veroordeling in ernstige zaken als moord, doodslag, eerwraak, zedenzaken en mishandeling (zoals huiselijk geweld) langer dan tien jaar kan worden tegengeworpen bij de aanvraag of verlenging van een verblijfsvergunning. Ze komt binnenkort met een uitgewerkt voorstel.

Iraakse moordenaar het liefst land uit

De staatssecretaris liet vandaag ook weten dat ze de veroordeelde Iraakse moordenaar Moayad A. het liefst het land uit zet. Ze zei alles uit de kast te halen om te voorkomen dat de man een verblijfsvergunning krijgt, maar geeft ook toe dat ze „bijzonder weinig ruimte” heeft om de vergunning te weigeren.

De Irakees is jaren terug veroordeeld voor eerwraakmoord op zijn schoonmoeder. De Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) probeert de man sindsdien het land uit te krijgen, maar A. verzet zich hiertegen.

De Raad van State heeft recent geoordeeld dat de IND de Irakees geen verblijfsvergunning kan weigeren op grond van de veroordeling wegens moord. Dat vonnis is meer dan 10 jaar oud en daarmee mag het volgens de eigen regels van de IND niet meer worden gebruikt als argument om een verblijfsvergunning te weigeren, aldus het hoogste rechtscollege.

De IND moet zich nu opnieuw buigen over het verzoek voor een verblijfsvergunning. De fracties van VVD en PVV willen dat de veroordeelde hoe dan ook Nederland verlaat.

Trouw, 2009.11.05

[UP](#)

Berlusconi haalt kruisbeelden niet weg uit klassen

Italië is niet van plan om kruisbeelden voortaan uit de klas te bannen. Dat zegt premier Silvio Berlusconi. Volgens hem is het oordeel van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens niet dwingend.

Het Europees Hof besliste onlangs dat kruisbeelden niet huishoren in openbare scholen in Italië.

Volgens het hof kan de aanwezigheid van een kruisbeeld door leerlingen gemakkelijk geïnterpreteerd worden als een religieus teken.

Daardoor kunnen ze het gevoel krijgen opgevoed te worden in een omgeving met een bepaalde religieuze stempel.

Volgens Berlusconi kan het Hof de uitspraak echter niet afdwingen. De Italiaanse regering is niet van plan de kruisbeelden te verwijderen en gaat in beroep tegen de uitspraak.

Knack, 2009.11.06

[UP](#)

Italië niet van plan kruisbeelden uit klassen weg te halen

Italië is niet van plan om kruisbeelden voortaan uit de klas te bannen. Het oordeel van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens is niet dwingend, meent eerste minister Silvio Berlusconi.

Het Europees Hof oordeelde deze week dat Italië geen kruisbeelden meer mag ophangen in de klas. De kruisbeelden zijn volgens het hof storend voor leerlingen die een ander geloof aanhangen of ongelovig zijn.

De uitspraak kwam er na een klacht van een moeder die al sinds 2001 strijd voert tegen de religieuze symbolen in de klas. Bij de Italiaanse rechtbanken kreeg de vrouw geen gehoor, maar het Europees Hof houdt er een andere mening op na.

Berlusconi liet vrijdag weten dat het Hof de uitspraak op geen enkele manier kan afdwingen. De Italiaanse regering is dus niet van plan om de kruisbeelden te verwijderen en gaat zelfs in beroep tegen de uitspraak. (belga/mvdb)

De Morgen, 2009.11.06

[UP](#)

Layla stierf na drie dagen duiveluitdrijving

BRUSSEL - De ouders van Layla Hachichi (18) zitten in de cel wegens hun betrokkenheid bij een rituele zuivering die hun dochter het leven kostte. Ook een koranlezer zit in de cel.

'Haar ouders zagen Layla heel graag. Ze wilden hun dochter helpen want ze dachten dat het meisje door de duivel bezeten was. Ze had buikklachten, at of dronk niet meer en trok rare gezichten.'

'Ook het meisje zelf geloofde dat er iets kwaads in haar gekropen was. Ze heeft dat tegen één van haar leraressen verteld. Jammer genoeg deden ze meteen een beroep op de gebedsgenezer in plaats van een gewone dokter te raadplegen. Nochtans hadden ze een huisdokter die geregeld over de vloer kwam.'

Volgens Johan Platteau, de advocaat van de ouders, hadden de ouders van Layla Hachichi alleen het beste voor toen ze

vorige maand besloten een gebedslezer te raadplegen om hun dochter te 'genezen'.

'U moet dat in zijn kader zien. De moeder van Layla is een ongeletterde vrouw. Als zij een koranlezer liet komen, is dat niet om haar dochter kwaad te doen. Integendeel zelfs. Die vrouw is fysisch en psychisch kapot van wat nu gebeurd is.'

Volgens hardnekkige geruchten wilden de ouders hun dochter in de eerste plaats 'genezen' van haar lesbische geaardheid. Maar dat ontkent de advocaat. 'Haar moeder was er al vijf maanden van op de hoogte dat haar dochter lesbisch was. Dat was volgens haar niet de reden waarom de gebedsgenezers langs kwamen. Het ging om eetstoornissen. Iedereen zal u zeggen dat Layla een heel mager meisje was.'

Koranlezer O.G., een twintiger die een kennis is van de broer van Layla's moeder, kwam langs op 8, 9 en 10 oktober in het huis van de familie. Hij zou er de boze geesten bij Layla verdrijven.

Wat er exact gebeurd is in de drie dagen dat de duiveluitdrijving duurde, is nog een raadsel. 'Naar wat ze mij vertelden, reciteerde die man uit de Koran en wikkelde hij bijvoorbeeld een fles water in papier waar koranverzen op geschreven stonden. Daarna goot hij dat water op haar bord met eten. Op die manier moesten de boze geesten uit het voedsel verdwijnen.'

Maar de boze geesten verdwenen niet en de duiveluitdrijving ging door. Op 10 oktober konden de hulpdiensten in het ouderlijk huis van de familie alleen maar het overlijden van Layla constateren. Op haar borst, armen en buik had ze brandwonden. Volgens de eerste verklaringen van haar ouders ging het om een ongeluk met een waterkoker. Een leugen, zo blijkt nu.

'Die mensen durfden toen niets anders zeggen', zegt advocaat Platteau. 'Ze dachten dat de boze geesten zich anders op hun andere kinderen gingen overzetten.'

Vorige vrijdag praatte de moeder van Layla wél. 'Volgens haar heeft de gebedsgenezers Layla met heet of kokend water besprenkeld bij de laatste sessie van de duiveluitdrijving. De vrouw zat er zelf bij. Ze heeft dus gezien wat er gebeurd is.'

Of het kokend water de oorzaak is van de dood van Layla is niet zeker. 'Ze had brandwonden over negen procent van haar lichaam. Dat is niet veel. Misschien is er een andere doodsoorzaak en hopelijk wijzen de autopsie en het toxicologisch onderzoek dat uit.'

Zeker is wel dat Layla gestorven is na de laatste sessie van de duiveluitdrijving. Maar toch ontkent Abderrahim Lahlali, de advocaat van koranlezer O.G., ook vandaag nog dat zijn cliënt het meisje heeft aangeraakt. 'De ouders spreken mekaar ook tegen. De vader had het in één van zijn verklaringen over een "blauwe aansteker, waarmee mijn cliënt zijn dochter zou verbrand hebben, terwijl zijn vrouw het had over "heet water,. Mijn cliënt zegt dat hij alleen maar heeft voorgelezen uit de Koran.'

Volgens Lahlali was Layla in goede gezondheid toen de gebedslezer op vrijdagavond 9 oktober 's avonds bij de familie wegging. 'Een dag later belde de familie mijn cliënt met de boodschap dat het slecht ging met hun dochter. Toen de gebedslezer ter plaats kwam, was het meisje al dood', zegt hij.

O.G. wachtte niet op de hulpdiensten maar verkoos om weg te gaan. Hij stapte pas twee weken later zelf naar de politie.

De Standaard, 2009.11.06, Mark Eeckhaut

UP

Ook in België staan polygame huwelijken geregistreerd

"Er zijn enkele gemeenten die in het Rijksregister melding maken van polygame huwelijken afgesloten tussen niet-Belgen in landen waar polygamie wettelijk is toegelaten. In Brussel werden er in 2008 2 dergelijke huwelijken geregistreerd en in Antwerpen 6." Dat stelt minister van Binnenlandse Zaken Annemie Turtelboom op een schriftelijke vraag van Bart Laeremans (Vlaams Belang).

In zijn vraagstelling verwees Laeremans naar het bericht in de Nederlandse krant De Telegraaf van 19 september 2008 dat er in Amsterdam 173 mannen staan geregistreerd met 2 wettige echtgenotes en 2 mannen zelfs met 3 vrouwen. In sommige Nederlandse moskeeën zouden volgens het NRC Handelsblad van 8 juli 2009 polygame huwelijken worden gesloten ondanks het feit dat dit niet toegelaten is volgens het Nederlandse recht. Volgens het islamitische recht zijn dergelijke huwelijken wel toegelaten. (belga/dea) ()

De Morgen, 2009.11.06

UP

Zeven doden bij schipbreuk voor Turkse kust

Bij een schipbreuk voor de Turkse kust zijn zeven personen, onder wie vijf Afghaanse kinderen, om het leven gekomen. Het gaat wellicht om vluchtelingen.

Het schip had negentien Afghanen en twee Turken aan boord. Het was niet voorzien op een dergelijke bezetting en ging gisteravond ten onder in slechte weersomstandigheden.

Mensensmokkel

Dertien passagiers konden worden gered door de kustbewoners. De kustwacht vond daarna de lichamen van zes Afghanen en een Turk. Bij de slachtoffers zijn vier kinderen en baby. De andere Turk wist de kust zwemmend te bereiken.

De bestemming van het schip is niet bekend, maar het zou gaan om mensensmokkel. De Griekse eilanden in de buurt van de Turkse kust zijn populaire plaatsen om Europa binnen te raken. Turkije doet dienst als tussenhalte tussen Azië en het continent. (afp/ka)

De Morgen, 2009.11.06

UP

Een gevaar voor de goede zeden

„Is het typisch islamitisch dat vrouwen thuis moeten zitten? Veel moslims denken van wel.” Maar volgens predikant Sam Janse sloot de islam gewoon aan bij de moraal die polytheïsten, Joden en christenen in de eeuwen vóór Mohammed uitdroegen. „Steeds is het de vrouw bij wie de oorzaak van seksuele ontsporingen wordt gelegd. De zonde van mannen is doorgaans hun zwakte.”

Volgens een in de islam niet onbekende visie hoort de vrouw thuis te zijn terwijl de man het openbare leven beheerst. In het onderzoeksrapport 'Emancipatie van de tweede generatie' (2006) van Pels, De Gruyter en Linse, komt een allochtone vrouw aan het woord. „Weet je”, zegt ze, „ik heb een hele geschiedenis achter de rug, dat een vrouw eigenlijk helemaal niets mag in het verleden. Een vrouw is altijd thuis, die doet helemaal niets, dat heb ik eigenlijk meegekregen toen ik wat jonger was, waardoor ik me er tegen verzet eigenlijk. Ik heb het verbroken.”

Wat deze Marokkaanse vrouw zegt is representatief voor veel islamitische vrouwen in Europa: ze pikken niet meer wat de generatie vóór hen normaal vond. Ook al horen we nog steeds van vrouwen die ziek worden omdat ze altijd binnen zitten en geen zonlicht opvangen, we zien tegelijk succesvolle meiden van halal die proberen met behoud van hun islamitische geloof voluit te participeren in het openbare leven.

Is het typisch islamitisch dat vrouwen thuis moeten zitten? Veel moslims denken van wel. Wie via de vele Ask the Imam-sites de thematiek opspoor, komt dit inderdaad als de dominante visie tegen: de man werkt buiten de deur, de vrouw zorgt thuis voor het gezin. De internetimam kent uitzonderingen, bijvoorbeeld voor de weduwe die zelf in haar onderhoud moet voorzien. Nood breekt wetten, maar nood blijft nood en wetten blijven wetten.

Wat niet klopt, is dat deze voorschriften pas met de islam opgekomen zijn. De simpele visie van moslims en soms ook niet-moslims luidt dat pas met de komst van Mohammed het licht van de redelijkheid en de zedelijkheid in het Midden-Oosten opging. Nu valt er over te twisten of de opsluiting van de vrouw redelijk en zedelijk is, maar onbetwistbaar is dat de islam ook hier gewoon aansloot bij het morele patroon dat al eeuwen aanwezig was. Misschien kan dit hedendaagse moslims helpen te ontdekken dat ze op deze punten niet zozeer de islam van de zevende eeuw voortzetten, maar grotendeels de morele idealen van polytheïsten, Joden en christenen in de eeuwen vóór Mohammed uitdragen.

De vroege tradities van het Oude Testament verraden een relatief ontspannen omgang tussen de seksen. Als Jakob, gevlucht voor de woede van zijn broer, toevlucht zoekt bij zijn familie in Haran ontmoet hij 'bij toeval' zijn nicht Rachel (Genesis 29). Hij kust haar en vertelt zijn wedervaren. Voor ons besef niets bijzonders, maar gemeten met de maatstaf van latere zedenmeesters hoogst ongewenst: mannen horen geen vreemde vrouwen aan te spreken en zeker niet te zoenen, ook al gaat het om hun nicht.

Tijdens en na de Babylonische ballingschap gaat het Joodse volk door een proces van zelfonderzoek dat leidt tot heroriëntatie. Waarom is het misgegaan? En als we weer terug mogen naar het beloofde land, op welke condities dan? De voorschriften rond de cultus en het dagelijks leven worden opnieuw geformuleerd. Voor vrouwen pakt dit niet onverdeeld gunstig uit. De seksuele moraal wordt aangescherpt en dat betekent in de praktijk dat de vrouw in haar bewegingsvrijheid belemmerd wordt.

De uitkomst van deze verstrakking is uitvoerig geboekstaafd in het werk van Jezus Sirach, een wijsheidsleraar rond 190

voor Chr. in Jeruzalem. In zijn spreken gaat hij in op de zorgen van een vader om zijn dochter. Een van de ergste dingen is dat ze, nog wonend in het huis van haar vader en dus nog onder diens gezag, ongewenst zwanger wordt. De vader zal belachelijk worden gemaakt in de stad (42:9-11). Schaamte is een doorslaggevend argument voor een strenge aanpak van de dochter. Sirach roept dan ook op om haar goed te bewaken. Dat betekent, zoals nog blijken zal, dat het meisje het huis niet uitkomt. Niet voor niets gaat het hier om het huis van de vader als plaats waar de dochter bezwangerd wordt. Een andere mogelijkheid komt voor de schrijver überhaupt niet in het vizier.

Vaak trouwden jonge meisjes vóór hun eerste menstruatie. Voor een achttienjarige die nog ongetrouwd was ging de tijd dringen. Het huwelijk bood ook een voordeel: een getrouwde vrouw had doorgaans meer bewegingsvrijheid. Ze mocht zich onder duidelijke voorwaarden op straat vertonen, als ze maar dat niet te opvallend en te uitdagend deed. Dat deden alleen hoeren.

Toch zien de moraalridders ook met deze beperkingen allerlei gevaren. „Houd streng de wacht over een onhandelbare dochter; opdat ze zich niet, als ze de gelegenheid vindt, laat gebruiken”, zegt Sirach (26:10, in de vertaling van Pieter Oussoren). Sirachs beelden zijn niet gespeend van vulgariteit. „Zoals een dorstige reiziger zijn mond opent voor al het water dat hij maar kan vinden, zo gaat zij tegenover elke tentpaal zitten en opent ze haar koker voor de pijn” (26:12, in de Nieuwe Bijbelvertaling). Dat vraagt om gepaste afstand tussen de seksen. Sirach beperkt zijn adviezen niet tot 'onhandelbare dochters'. Meer in het algemeen raadt hij zijn lezers aan: „Wend je blik af van een mooie vrouw, kijk niet naar schoonheid die een ander toebehoort.” En iets verderop: „Ga nooit naast een getrouwde vrouw zitten, feest en drink niet samen met haar” (9:8-9, NBV).

Zo spreekt een wijsheidsleraar in de patriarchale samenleving van Jeruzalem, in het jaar 190 voor Chr. Is dit representatief voor het jodendom van deze tijd en wellicht ook nog voor dat van later tijden? Er zijn in elk geval geschriften bekend uit Alexandrië, het andere centrum van het jodendom van die tijd, die dezelfde geest ademen.

Philo, de grote Joodse filosoof die daar rond het begin van de jaartelling leeft, is niet positiever over vrouwen dan Sirach. In 'De specialibus legibus' adviseert hij om vrouwen binnenshuis te houden en de ongetrouwde meisjes op hun beurt in het achterste deel daarvan op te sluiten. Een vrouw moet zich niet bemoeien met dingen buitenshuis, want die gaan haar niet aan. Op straat hoeft ze niet te komen, behalve als ze naar de tempel wil. Philo zal hier wel de synagoge bedoelen. Maar ook dan moet ze de drukte van de markt mijden.

Nu gaat het bij Jezus Sirach en Philo om voorschriften. Dat hoeft niet te betekenen dat de werkelijkheid daar helemaal mee strookte. Een voorschrift wijst doorgaans op een overtreding en een herhaald voorschrift op een herhaalde overtreding. Waarschijnlijk had een arm gezin überhaupt maar één vertrek tot zijn beschikking, waarin dan iedereen moest wonen en slapen.

Toch zijn er aanwijzingen dat de richtlijnen in de praktijk verregaand werden opgevolgd door wie zich een ruimere behuizing kon permitteren. Philo beschrijft in 'In Flaccum' hoe soldaten bij een pogrom in de Joodse wijk van Alexandrië de vrouwenvertrekken betreden en hoe hun onbeschaamde blikken de vrouwen zien die nooit bij de buitendeur komen.

De boeken van de Makkabeeën hebben gelijksoortige verhalen over vijandelijke aanvallen die de Joodse gemeenschappen zo in verwarring brengen dat meisjes, die doorgaans nooit buiten kwamen, de straat op gaan. Het wordt verteld als het toppunt van consternatie en verbijstering. Een moeder, een martelares voor de goede zaak van de Makkabeeën, geeft een getuigenis van haar goed gedrag en vertelt dat ze als meisje nooit haar vaders huis verliet, 'maar de rib bewaakte' waaruit vrouwen gemaakt zijn, hiermee refererend aan het scheppingsverhaal (4 Makkabeeën 18:7).

Er zijn dus rigoureuze maatregelen nodig, omdat vrouwen buitenshuis niet te vertrouwen zijn. Moderne lezers vragen zich wellicht af of deze literatuur geen waarschuwingen kent tegen seksueel ongeremde mannen. Dat is amper of niet het geval. Het is de vrouw bij wie de oorzaak van seksuele ontsporingen wordt gelegd. De zonde van mannen is doorgaans hun zwakte waardoor ze niet bestand zijn tegen de aanvallen van de vrouw.

De sterkste aantijgingen aan het adres van vrouwen zijn te vinden in 'Het testament van Ruben', een in de kern Joods geschrift uit de tweede eeuw voor Chr., gegoten in de vorm van de laatste woorden van de aartsvader Ruben, de zoon van Jakob. „Vrouwen zijn slecht”, zegt de schrijver, „ze zijn meer dan de man vatbaar voor de geest van ontucht.” Daarom zijn ze ook gevaarlijker. Wat hen met fysieke kracht niet lukt, doen ze met list en verleiding. Hun blikken zijn als gif dat zijn uitwerking niet mist.

Deze visie op de vrouw trekt een diep spoor in de Joodse literatuur van deze tijd. Het is Eva die zich laat verleiden door de slang. Jezus Sirach onderbouwt zijn waarschuwingen voor de verleiding van de vrouw zo: „Bij de vrouw ligt de oorsprong van de zonde en vanwege haar sterven wij allen” (25:24).

De vrouw is niet alleen de oorzaak van de zondeval in Genesis 3, maar ook van die in Genesis 6. Daarin wordt beschreven dat 'de zonen Gods' gemeenschap hadden met de 'dochters der mensen'. Hier schemert een

voor-Israëlitische mythe door die vertelt over de vermenging van goden en mensen. In de Joodse traditie zijn deze goden geïnterpreteerd als engelen. De tekst heeft een geweldige impact gehad op de literatuur uit de eeuwen rond het begin van de jaartelling. De schrijver van het genoemde 'Testament van Ruben' verduidelijkt aan de hand van dit verhaal de verdorvenheid van vrouwen: ze zijn zelfs in staat om met hun sexappeal bij de engelen de lust op te wekken. Met kosmische gevolgen want het leidt tot de val van de kwade engelen.

Wat hier gebeurt in de argumentatie is dat de man de moeite die hij heeft met zijn testosteron projecteert op de vrouw. Zij krijgt de schuld van de ontwakking van zijn mannelijke driften. De vrouw moet dan ook de rekening betalen: niet de man gaat achter de voordeur vanwege zijn onbeheersbare driften, maar de vrouw. Zij vormt een gevaar voor de goede zeden. Zij moet bewaakt worden.

Het rabbijnse jodendom geeft de vrouw niet veel meer speelruimte. Bava Batra, een traktaat van de Babylonische Talmoed, geeft toe dat de wereld mannen en vrouwen nodig heeft om voort te bestaan. Maar heil hem die zonen heeft en wee degene die dochters voortbrengt. Wel wordt de vrouw regelmatig de hemel in geprezen, maar dan betreft het zaken die tot het haar toegemeten domein behoren: de kinderen en de keuken. Er is immers in de vrouw geen wijsheid te vinden dan om met het spinrokken om te gaan, zegt een ander Talmoedtraktaat.

Het jodendom kent expliciete en uitvoerige regels voor het onderwijs aan de zonen, maar ten aanzien van de dochters ontbreekt dit ten enenmale. Dankzij de Schriftgeleerdheid die de Joodse huizen doortrok, was niet te voorkomen dat intelligente meisjes soms uitgroeiden tot geleerde vrouwen, maar zij bleven uitzonderingen. Léonie J. Archer laat in haar uitgebreide studie 'Her Price is Beyond Rubies' (1990) zien dat het rabbijnse jodendom, als het gaat om de positie van de vrouw in het publieke leven, overwegend vrouwonvriendelijk is.

Nu bestaat er een zee aan rabbijnse literatuur, die moeilijk op één noemer te brengen is. Het is eenvoudig om een groot aantal citaten te geven dat wél vrouwvriendelijk is. Zo vinden we in de Babylonische Talmoed de uitspraak dat Israël uit Egypte is verlost vanwege de deugden van de rechtvaardige vrouwen. Maar naar huidige maatstaven is het rabbijnse jodendom vrouwonvriendelijk, vooral als het gaat om de intellectuele ontplooiing en de maatschappelijke participatie van de vrouw.

Uit de relevante teksten blijkt dat ongetrouwde meisje ook in de samenleving van de rabbijnse geschriften een leven van opsluiting leidden in kamers die van buitenaf ontoegankelijk waren, en alleen via de mannenvertrekken bereikbaar.

Voor de getrouwde vrouw was het vrouwenvertrek haar eigenlijke domein, maar ze mocht buitenshuis komen voor de nodige activiteiten. Ze mocht bruiloften en begrafenissen bijwonen en haar ouders opzoeken. Bezoek aan badhuis en synagoge was eveneens gepermitteerd. Werk op het land en in de handel was ook toegestaan, maar bleef gevaarlijk omdat contact met mannen daarbij onvermijdelijk was.

Volgens de Misjna is het tegen de Joodse zede als een vrouw met loshangend haar de straat op gaat of spint in de straat of spreekt met een man (Ketoebot 7.6). Het traktaat Kidoesjin (81a) van de Babylonische Talmoed vertelt over vrouwen in een bovenvertrek waarvan de ladder is weggenomen uit angst dat ze ten prooi zouden vallen aan ongewenste mannenblikken of nog verder gaande avances.

Onnodig contact tussen de seksen blijft bedenkelijk en verboden. Mannen wordt afgeraden om veel met vrouwen te spreken. Een man die op straat een vrouw vóór zich ziet lopen, kan twee dingen doen: rechtsomkeert maken of haar inhalen. Per slot van rekening, om het weer met de Talmoed te zeggen, kun je beter achter een leeuw dan achter een vrouw lopen.

Als de getrouwde vrouw veel uitgaat, laadt ze de verdenking op zich dat ze een naphkath bara is, letterlijk: zij die uitgaat. In het Aramees is dit de term voor prostituee geworden. Een vrouw is toch ook niet gemaakt uit de voeten, maar uit de rib van Adam, zegt de al genoemde midrasj op Genesis. De rib is een kuis lichaamsdeel: als de man naakt is, is de rib nog bedekt. Het jodendom, kortom, zoals de rabbijnen het tekenen, schetst een samenleving waar de Saoedische zedelijkheidspolitie jaloers op kan zijn.

In een midrasj op Genesis 34 wordt het verhaal van Dina, de dochter van Jakob, naverteld en geactualiseerd. Genesis 34 vertelt hoe Dina buiten de deur komt en gezien wordt door Sichem, die meteen verliefd op haar wordt, haar verkracht en met haar wil trouwen. De broers van Jakob zijn woedend en wreken de eer van hun zuster. Ze vermoorden Sichem en zijn volksgenoten.

Dat Sichem model staat voor niet-Joden speelt in de rabbijnse verwerking van dit bijbelverhaal natuurlijk een grote rol. Gemengde huwelijken zijn in het jodendom sowieso onacceptabel. Het gevaar van een huwelijk met een niet-Joodse partner moet voor Joden altijd op de loer hebben gelegen, zeker in de diaspora. Het zal een reden temeer zijn geweest om de dochters thuis te houden. In de midrasjim wordt Dina dan ook doorgaans zwaar berispt. In de rabbijnse exegese worden de kwalijke praktijken van de voorouders vaak goedgepraat, maar in dit geval niet. Daaruit blijkt de ernst van het vergrijp. Een meisje dat alleen het huis uitgaat, vraagt om moeilijkheden en is medeverantwoordelijk voor de

slechte afloop. Om het met een van de oude Joodse commentatoren te zeggen: wie op de markt loopt met een stuk vlees in zijn hand moet niet vreemd opkijken als de eerste de beste hond erin bijt. Ook hier is de les duidelijk: vaders, laat je dochters thuis.

De vraag is of in de Oudheid de positie van vrouwen buiten het jodendom zoveel anders was. Hier is alleen een genuanceerd antwoord mogelijk. In Griekenland gaf Sparta de vrouw meer ruimte dan Athene. In het Romeinse Keizerrijk had de vrouw meer vrijheid dan in de daaraan voorafgaande Republiek. Althans, voor de Romeinse patriciërsvrouw was de situatie tamelijk gunstig. Als meisje mocht ze naar school en als getrouwde vrouw kon ze deelnemen aan het publieke leven. Niettemin had ook zij geen stemrecht en kon ze geen publieke ambten vervullen. Haar invloed was dan ook vaak indirect als 'echtgenote van' of 'minnares van'.

Seneca schrijft in een verhandeling aan zijn moeder over haar zuster. Als voorbeeldige echtgenote van de gouverneur van Egypte had zij zich zestien jaar lang niet in het openbare leven vertoond. Maar ook voor deze filosoof is duidelijk dat dit zedelijke niveau zelden bereikt wordt.

Het meest vrouwvriendelijke land in de Oudheid is, ondanks Seneca's mededeling, wellicht toch Egypte. Papyri laten zien dat vrouwen in talrijke beroepen actief waren en ook inzake huwelijk en scheiding een sterkere positie hadden dan hun seksegenoten elders in het Romeinse Rijk. Wie de koningslijsten van het Ptolemeïsche, vóór-Romeinse Egypte bekijkt, ziet opvallend veel koninginnen, met als bekendste de legendarische Cleopatra. De dynastieke opvolging was in Egypte zo geregeld dat als het oudste koningskind een dochter was, zij de troon mocht bezetten, ook al kwamen er nog zonen na haar. In het imperiale Rome was dat ondenkbaar: de keizerin gold daar als niet meer dan de vrouw van de keizer. Werkt hier de verering van de populaire godin Isis door, of speelt hier een nieuwe variant van het kip-en-eiprobleem?

Als Philo, de Joodse filosoof uit Alexandrië, de positie van de vrouwen beperkt, dan zit daar in elk geval geen Egyptische invloed achter. Hij put uit de Joodse traditie. Wellicht zet hij zich af tegen de in zijn ogen ontoelaatbare vrijheden van de Egyptische vrouwen.

Hoe ligt dit bij de religieuze nieuwkomer van de Oudheid, het christendom? In de eerste eeuw speelt deze godsdienst nog amper een rol in het Romeinse Rijk, maar vanaf de tweede eeuw zal het in toenemende mate het lot van het Imperium bepalen. Wat er verder ook over gezegd kan worden, bij Jezus vinden we in elk geval een opvallende openheid tegenover vrouwen. Het moet in zijn tijd als ongepast hebben gegolden.

Jezus kiest weliswaar twaalf mannen tot zijn discipelen, maar hij omringt zich ook met vrouwen. Zij volgen hem, luisteren naar hem, en dienen hem. Daarbij gaat het luisteren boven het dienen: in het verhaal van Marta en Maria wordt de luisterende, lerende Maria ten voorbeeld gesteld aan de dienende, zorgende Marta (Lucas 10:38-42). Verder laat Jezus zich door een vrouw zalven met olie en laat zich dus door haar aanraken. En rond kruis en opstanding spelen vrouwen de hoofdrol, niet mannen. Vrouwen die voor de rechtbank niet als getuigen mochten optreden, worden tot verkondigers van Jezus' opstanding gemaakt.

Dit alles komt uit Matteüs, Marcus en Lucas, de synoptische evangeliën. Maar het vierde evangelie, Johannes, bevestigt dit beeld. In hoofdstuk 4 spreekt Jezus met een Samaritaanse, hoewel het hoogst ongebruikelijk en ongewenst is om een gesprek met een vrouw aan te knopen. Aan het slot van dit evangelie is Maria Magdalena de apostola apostolorum, de apostel der apostelen, zij die de boodschap van Jezus' opstanding aan de apostelen moet vertellen. Dit gegeven moet in die tijd schokkender geweest zijn dan een eventueel huwelijk van Jezus met Maria Magdalena.

In de eerste christengemeenten bood de charismatische setting vrouwen vele mogelijkheden. In de gemeente van Korinte voerden ze het woord bij het gebed en bij profetische uitingen. We krijgen geen scherp beeld van Paulus' houding in deze kwestie. In 1 Korintiërs 11:5 schijnt hij deze vrouwelijke participatie in de samenkomst te accepteren, in 14:34 wijst hij het resoluut af.

Toch blijkt uit tal van gegevens dat vrouwen een belangrijke rol speelden in het zendingswerk en bij de organisatie van de eerste christelijke gemeenten. Paulus' brieven bieden vaak lijsten van medewerkers en personen die gegroet moeten worden en daar zijn relatief veel vrouwen bij. Zie bijvoorbeeld Febe, die een functie had in de gemeente van de Kenchreeën (Romeinen 16:1).

Deze inzet heeft de kerk niet vastgehouden. De derde-eeuwse kerkvaders Tertullianus en Origenes laten weinig ruimte voor vrouwen in het kerkelijk en godsdienstig leven. De kerk groeit van plaatselijk georganiseerde, charismatische gemeenschappen naar een strak en centraal hiërarchisch geleid geheel waarin de (mannelijke) bisschop het laatste woord heeft. Als in de tweede eeuw de tegenbeweging van het montanisme opkomt, waarin het profetisme weer een duidelijke plaats krijgt, is het niet toevallig dat twee prominente figuren daarbinnen vrouwen zijn: de profetessen Priscilla en Maximilla.

In de gevestigde kerk was geen ruimte voor extatische profetessen, maar wel voor geleerde vrouwen die de Schriften

bestudeerden, correspondeerden en zelfs boeken schreven. Aan het eind van de vierde eeuw verzamelde Hiëronymus in Rome een kring vrouwen om zich heen. Hij kreeg zelfs het verwijt dat hij in zijn correspondentie de voorkeur gaf aan vrouwen boven mannen. Ter verdediging stelde hij dat hij nu eenmaal meer vragen van vrouwen dan van mannen kreeg. De kring van Marcella bestond uit geletterde vrouwen die regelmatig bij elkaar kwamen en aan wie deze geleerde monnik zijn kennis kwijt kon. Ook uit de vierde eeuw stamt het reisverslag van Egeria, een non die haar pelgrimage naar het Heilige Land op papier zette.

Er was wel een eis: die van de maagdelijkheid. Hiëronymus was eigenlijk een vrouwenhater, die het huwelijk ternauwernood accepteerde, en dan alleen omdat het maagden kon voortbrengen. Het jodendom kent het ideaal van de maagdelijkheid niet. Het eerste gebod van de Schrift is immers om vruchtbaar te zijn, en de vrouw komt juist tot haar recht als echtgenote en moeder. Dat maakt het haar moeilijk, zo niet onmogelijk om haar intellectuele vermogens te ontwikkelen en in het openbare leven te participeren.

Voor de vrouw binnen de kerk van de eerste eeuwen ligt dat gunstiger. Maar het zou nog eeuwen duren eer mannen zouden accepteren dat geletterdheid en vrouwelijkheid elkaar niet per se uitsluiten.

Ik verwees boven naar Nederlandse moslimvrouwen van de tweede generatie die het niet langer accepteren dat het huis als hun eigenlijke plaats wordt gezien. Het is wat voorbarig om hen als representatief te beschouwen voor moslimvrouwen in de hele islamitische wereld.

Uit het boek 'Wie luidt de doods klok over de Arabieren' van Marcel Kurpershoek (2001) blijkt de hardnekkigheid van de ideeën die de moslimvrouw in haar tweederangspositie moeten houden. Kurpershoek haalt sjeik Djalaali aan die stelt dat de vrouw, vergeleken met de man, „over sterkere middelen beschikt om de gruwel van de ontucht uit te lokken”. Zo ongeveer zei 'Het testament van Ruben' het tweeduizend jaar geleden al.

Ondanks alle mooie woorden, zeker van de islamitische apologeten in het Westen, komt het er volgens Kurpershoek nog steeds op neer dat de vrouw onder de man en in het huis hoort. En dat zei Philo van Alexandrië twee millennia geleden ook al. De nog steeds gezaghebbende en geciteerde moslimtheoloog Al-Ghazaali herhaalde in de elfde eeuw wat een aantal eeuwen eerder de Talmoed zei: de vrouw hoort thuis, bij het spinnewiel.

Moslims zouden nog eens kunnen overwegen of het wel zo gelukkig is juist op dit punt bij het talmoedische jodendom aan te sluiten.

Trouw, 2009.11.07, Sam Janse

UP

Gezin treft thuis slapende illegalen aan

Steeds meer sans-papiers kraken tweede verblijven en leegstaande panden in Oostende

OOSTENDE - 'Hadden ze zich gedragen als goede huisvaders, dan had ik nog begrip kunnen tonen', zegt Veerle Baeyens. Maar de illegalen die ze aantrof in haar woning in Oostende, hebben er een puinhoop van gemaakt. 'Speelgoed vernielen gaat écht te ver.'

Veerle Baeyens (42) klinkt nog verbaasd als ze haar verhaal doet. En machteloos. Begin deze week beleefde de Oostendse met haar twee jongste kinderen de schrik van haar leven. Toen ze thuiskwam, ontdekte ze dat illegalen haar woning hadden ingepalmd. Al enkele dagen, alsof het huis in de Kaaistraat 30 het hunne was.

'Die mannen lagen daar gewoon te slapen. Ik ben meteen naar buiten gelopen en heb de hulpdiensten gebeld. We verbleven sinds 19 oktober in onze tweede woning in Daknam. Ik had me onze thuiskomst anders voorgesteld', zucht Veerle.

De ravage was enorm. De hele inboedel was vernield en er werd heel wat gestolen. Dat de inbrekers ook het speelgoed vernielden van hun vier kinderen Aline (13), Emilie (12), Pieter-Paul (7) en Johannes (6), zit Veerle en haar man Eric Jolie (52) hoog. 'Hadden ze gelogeerd als goede huisvaders, dan had ik misschien nog wat begrip getoond. Sommige mensen zonder papieren hebben het niet gemakkelijk. Maar dit gaat veel te ver. Nieuwe donsdekens van Samson en Gert, handschoenen van de Teletubbies, mutsen, sjaals, Legoblokken, een Barbiehuisje, een Wii-console, een plooibedje: alles werd op het dak gegooid of is verdwenen.'

'Het is verschrikkelijk om dit als moeder te moeten uitleggen aan je kinderen. Ik kom als leerkracht Gelijke Onderwijs Kansen vaak in contact met mensen zonder papieren en heb ervaren dat je met wederzijds respect veel kan bereiken. Maar wat wij nu meemaken, is allesbehalve respectvol.'

Veerle en haar gezin zijn niet de enige slachtoffers. De krakers plunderden de twee andere woningen in het gebouw en

bezochten de omliggende leegstaande panden. Een bouwpromotor liet intussen de gelijkvloerse verdieping van het aanpalende gebouw dichtmetselen.

De angst groeit in Oostende. 'Ik heb hier altijd graag gewoond, al twintig jaar', zegt Veerle. 'Maar door de vele leegstaande woningen in de buurt groeit een onveiligheidsgevoel. Ik kan blijkbaar niet meer weggaan of er worden ramen en deuren geforceerd. Ik weet niet of ik hier ooit nog zal durven te slapen. Mijn woning is nu overal dichtgetimmerd. De brandweer heeft ons goed geholpen. Samen met de politie verdienen zij een pluim. Voor hen is dit dagelijkse kost en ze kunnen niets doen.'

Philip Caestecker, korpschef van de lokale politie, bevestigt de stelling van Veerle Baeyens. 'Het is dweilen met de kraan open. Vijfennegentig procent van de opgepakte illegalen moeten we na kennisgeving aan de dienst Vreemdelingenzaken vrijlaten. Ze krijgen alleen een brief met de vraag om het grondgebied te verlaten.'

'Heel wat illegalen hebben we al meerdere malen opgepakt. Frustrerend en tijdrovend. Soms pakken we er twintig per dag op. Dat brengt een heel pak administratie met zich mee. Uren werk, meestal zonder resultaat. De drie daders van de Kaaistraat werden opgepakt. Ook zij liepen enkele uren na de feiten al opnieuw rond.'

Minister van Binnenlandse Zaken Annemie Turtelboom (Open VLD) bracht vorig jaar een bezoek aan Oostende om de problematiek te bespreken. Volgens Caestecker is er sindsdien nog niet veel veranderd. 'Op korte termijn zagen we een verbetering, maar er is geen structurele oplossing op lange termijn. We treffen steeds meer illegalen aan in leegstaande gebouwen of tweede verblijven, maar het lokale bestuur staat machteloos. Dit is een nationaal en zelfs internationaal probleem.'

Het Nieuwsblad, 2009.11.07, Dominique Jauquet

UP

Aan Luckas Vander Taelen

Over je brief (DS 9 november) en je opiniestuk (DS 30 september): in de loop van het gesprek bij Phara, waar jij en ik allebei te gast waren, werd duidelijk dat jij je ergerde aan de dubbelparkeerders bij jou in de buurt en je drong zelfs aan op een beleid van nultolerantie. Dubbelparkeerders moesten zonder pardon de bon op. Het werd ook duidelijk dat je af en toe de dubbelparkeerders tot de orde probeert te roepen en dat die pogingen uit de hand lopen. Het ontaardt in een scheldpartij, en er wordt zelfs in jouw gezicht gespuwd. Hoogst onaangenaam, ongetwijfeld. Wat ik wil zeggen: als je in Antwerpen een rasechte Antwerpenaar tot de orde zou roepen omdat hij zijn auto dubbelparkeert, dan is de kans ook heel heel groot dat je wordt uitgescholden. Ik weet niet of er gespuwd zou worden, maar je zou wel de volle verbale lading krijgen. Ik zeg niet dat ik dat toejuich, maar ik zeg wel dat het niet alleen in Maghrebijanse buurten gebeurt. De rasechte Antwerpenaar is niet minder macho dan de rasechte Maghrebijin.

Verder verwijs ik naar het interview met Rachida Lamrabet vorige zaterdag in deze krant (DS 7 november). Ook zij wordterg moe van de manier waarop er voortdurend over 'wij' en 'zij' wordt gepraat, waarbij 'zij' de alloctonen zijn die zich moeten aanpassen aan 'ons' de autoctonen, want aan hen mankeert er van alles en aan ons niet. Onlangs waren mijn man en ik voor een paar dagen in Oran, een stadje in Algerije. We werden aangesproken op straat, mensen nodigden ons uit voor de thee, gaven ons rondleidingen in hun stad. De hartelijkheid was bepaald overrompeland. 'Wij', zo dacht ik, kunnen nog veel leren van 'hen'.

Met vriendelijke groet,

De Standaard, 2009.11.10, Kristien Hemmerechts

UP

Antwerps moslimoverleg buigt zich over kwakzalvers

Schepen Monica De Coninck (sp. a) van Sociaal beleid, gaat op het Antwerps moslimoverleg het probleem aankaarten van de gebedsgenezers of koranlezers.

De aanleiding is de dood van de 18-jarige Laila Achichi. Het is nog steeds onduidelijk wat daarbij de rol was van een gebedsgenezer. Dit soort van kwakzalvers is nog steeds zeer populair in de moslimgemeenschap.

De Coninck hoopt zicht te krijgen op de omvang van het fenomeen. Ze zal de imams vragen om de moslims te waarschuwen voor gebedsgenezers, die blijkbaar vooral de meest kwetsbare mensen opzoeken.

Gazet van Antwerpen, 2009.11.10, SVW

UP

Een Belg op de zes slachtoffer van discriminatie

BRUSSEL - Een Belg op de zes is het afgelopen jaar het slachtoffer van discriminatie geweest. Dat blijkt uit een Eurobarometerrapport van de Europese Commissie.

Uit interviews afgenomen bij 26.756 Europeanen blijkt dat 16 procent de laatste twaalf maanden het slachtoffer zijn geweest van discriminatie. Bij de ondervraagde Belgen ligt dat percentage op 17 procent. De meeste discriminatie gebeurt op basis van leeftijd, geslacht, etnische origine of omwille van een handicap.

In ons land is discriminatie omwille van etnische origine het wijdst verspreid. Zo'n 71 procent van de respondenten gaf aan zich hierdoor benadeeld te voelen. Ongelijke behandeling op basis van een handicap (63 procent) of religie (54 procent) komen op de tweede en de derde plaats.

Tolerant

Belgen zijn ook grotendeels voorstander van meer toegang voor vrouwen, gehandicapten of homoseksuelen tot politieke topfuncties. Minder eensgezindheid is er over toegang van ouderen, mensen van allochtone afkomst en personen met een andere religie tot die posten.

62 procent van de Belgen kent ten slotte mindervalide personen of mensen met een andere religie in zijn vrienden- of kennissenkring. 53 procent zegt bevriend te zijn met homoseksuele personen tegenover gemiddeld 38% van de Europeanen.

De Standaard, 2009.11.10, kld

UP

Omstreden gebedslezer nog minstens een weekje in de cel

De kamer van inbeschuldigingstelling in Antwerpen heeft nog geen beslissing genomen over de verdere aanhouding van de gebedslezer, die ervan verdacht wordt opzettelijke slagen en verwondingen te hebben toegebracht aan Layla A., het meisje dat vorige maand in Antwerpen overleed na rituele gebedssessies. De advocaat van de man vroeg om een week uitstel omdat er heel wat nieuwe stukken in het strafdossier zaten die hij nog niet allemaal had kunnen doornemen.

Tegenstrijdigheden

Volgens meester Abderrahim Lahlali staat het dossier bol van de tegenstrijdigheden. Zo zijn de deskundigen het grondig oneens over hoe Layla A. aan de brandwonden kwam. "De ene zegt dat de brandwonden veroorzaakt werden door een vlam, terwijl de andere over een hete vloeistof spreekt."

Zijn cliënt blijft erbij dat hij het meisje niet heeft aangeraakt. "Mijn cliënt is een vooraanstaand gebedslezer met een uitstekende reputatie en hij is dan ook geschokt door de verklaringen van de ouders. Hij was door hen gevraagd om uit de koran voor te lezen, omdat ze met psychische problemen kampte, nachtmerries had en aan buikkrampen leed. Hij wilde haar alleen maar wat gemoedsrust geven en heeft haar beslist niet besprenkeld met kokend water of met een vlam bewerkt."

"Er moet iets ernstigs gebeurd zijn"

Volgens de advocaat moet er iets ernstigs met Layla A. gebeurd zijn, nadat hij die laatste avond bij haar was weggegaan. "Toen hij haar woning verliet, was ze in goede gezondheid. Dat bevestigt ook haar oom, want hij heeft mijn cliënt naar huis gebracht. De volgende ochtend belden haar ouders in paniek. Hij gaf hen de raad meteen de politie en de hulpdiensten te bellen, maar toen was ze al overleden."

Volgens meester Lahlali verschijnt de gebedslezer op 17 november opnieuw voor de KI, samen met de ouders van Layla A. Zij werden op 30 oktober eveneens aangehouden voor mededaderschap aan het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen aan hun dochter. Hun advocaat was nog niet op de hoogte van die gezamenlijke verschijning voor de KI. (belga/sps)

De Morgen, 2009.11.10

UP

Te koop op zwarte markt: verlengd verblijf in België

Melchior Wathelet (cdH), als staatssecretaris bevoegd voor de eenmalige regularisatie, erkent dat er valse documenten worden verkocht waarmee mensen zonder wettig verblijf hun dossier proberen te staven, zo meldt De Morgen vandaag. Het gaat om arbeidsovereenkomsten, medische attesten, lidkaarten van verenigingen of getuigschriften van taalcursussen.

Een maand voor de eenmalige regularisatie haar einddatum bereikt op 15 december, floreert de handel in valse documenten. "Sommige werkgevers maken misbruik van de radeloosheid van clandestiene migranten", bevestigt Or.c.a., een organisatie die illegalen juridische bijstand verleent, in De Morgen.

Geen bewijsstukken in procedure

"Wij zullen die documenten nooit aanvaarden als bewijsstukken in de regularisatieprocedure", waarschuwt staatssecretaris Wathélet. De echtheid van documenten kan de overheid volgens hem gemakkelijk controleren. De Dienst Vreemdelingenzaken scant alle dossiers en ook de Vlaamse administraties controleren de arbeidscontracten.

"Alle grote steden signaleren dit probleem", reageert Fabienne Crauwels van de Vereniging voor Vlaamse steden en Gemeenten (VVSG). "Mensen zonder wettig verblijf, die geregulariseerd willen worden, tonen dit soort documenten regelmatig aan onze loketten en vragen of het zin heeft om ze aan te kopen. Er circuleren bedragen van 1.500 tot 3.000 euro voor een arbeidscontract." (Tine Peeters)

De Morgen 2009.11.10

UP

Vreemdelingen mogen voortaan vrijwilligerswerk doen

De Senaatscommissie Sociale Zaken heeft vandaag met een wisselmeerderheid een wetsvoorstel van Nahima Lanjri (CD&V) goedgekeurd, waardoor iemand die legaal verblijft in België of wettelijk recht heeft op opvang, vrijwilligerswerk mag verrichten, ongeacht het statuut of het verblijfsstatuut waarin men zich bevindt. Open Vld, MR en Vlaams Belang stemden tegen.

Vreemdelingen kunnen vandaag op enkele uitzonderingen na slechts vrijwilligerswerk verrichten als ze over een arbeidskaart beschikken. Anderzijds volstaat een arbeidskaart niet om vrijwilligerswerk te mogen verrichten aangezien deze enkel geldt voor arbeid in loondienst.

Ook uitgeprocedeerden

Het wetsvoorstel moet een einde maken aan dit probleem door de verplichting voor de vreemdeling om te beschikken over een arbeidskaart voor vrijwilligerswerk op te heffen. Iedereen die legaal verblijft in België of wettelijk recht heeft op opvang krijgt de mogelijkheid vrijwilligerswerk te verrichten, ongeacht het statuut of het verblijfsstatuut waarin men zich bevindt. Zo zullen dus ook illegale of uitgeprocedeerde vreemdelingen, die omwille van hun schoolgaande kinderen in België mogen blijven, vrijwilligerswerk mogen doen.

De tekst voert ook strafrechtelijke sancties in bij misbruik van vrijwilligerswerk. De arbeidsinspectie kan controles uitvoeren zodat uitbuiting van vreemdelingen onder het mom van vrijwilligerswerk of zwartwerk effectief wordt opgespoord en gesanctioneerd.

Het verrichten van vrijwilligerswerk geeft mensen zonder wettig verblijf in België niet het recht om op basis daarvan een verblijf aan te vragen, zo verduidelijkt de tekst nog. (belga/sps)

De Morgen, 2009.11.10

UP

Betoging in Brussel tegen verbod op hoofddoek

De organisatie MDF (Mouvement pour les Droits Fondamentaux) heeft deze middag een manifestatie gehouden aan de Brusselse Beurs. Er werd geprotesteerd tegen het verbod op hoofddoeken op scholen.

Bezorgd

"Mijn hoofddoek, omdat ik het waard ben", is een van de slogans die de manifestanten meedroegen. Met de betoging willen ze de bevolking wijzen op de problematiek in scholen. "We zijn bezorgd over recente wetsvoorstellen over het verbod op hoofddoeken in scholen en over initiatieven in die zin die de scholen zelf nemen", verklaarde Pauline, de woordvoester van de beweging.

Racistisch en seksistisch

Het MDF noemt zichzelf een pluralistische beweging die wil strijden tegen elke vorm van ongelijkheid. Voor de organisatie is het verbieden van de hoofddoek racistisch, seksistisch en werkt het de ongelijkheid in de hand. (belga/adb)

De Morgen, 2009.11.11

UP

"Helft Antwerpse moskees niet in handen van fundamentalisten"

"Het is niet juist dat de helft van de Antwerpse moskees in handen is van fundamentalisten". Dat zegde Justitieminister Stefaan De Clerck (CD&V) in de Kamer aan Filip De Man (VB).

Die had de minister ondervraagd naar aanleiding van een rapport van het Vlaams Comité voor Ex-Moslims (VCEM), dat op de website van Filip Dewinter was gepubliceerd.

Die vereniging van ex-moslims had allerlei dingen bekend gemaakt (o.a. dat de moskee in de Oranjestraat in handen zou zijn van Pakistaanse extremistische netwerken, net als die van de Van Kerckhovenstraat. In andere moskees zou dan weer geronseld worden voor de jihad e.d.).

Staatsveiligheid

Volgens De Clerck is de centrale stelling van het rapport niet juist. Hoeveel Antwerpse moskees in handen zijn van radicale imams, wilde de minister niet kwijt. Maar hij zegde wel dit: "Er zijn allerlei radicale moslimgroepen in Antwerpen actief en een aantal punten uit het onderzoek van de VCEM zijn wel juist."

Welke punten nu juist of onjuist zijn, wilde De Clerck alweer niet zeggen. "De staatsveiligheid volgt de zaak op", zo luidde het.

Over hoe de inlichtingendiensten het moslimextremisme opvolgen, vindt U meer op de expertenpagina van John De Wit.

Gazet van Antwerpen, 2009.11.11, JDW

UP

Hoofddoek sluit Spaanse advocate uit van proces

Omdat ze een hoofddoek droeg, is een advocate in Spanje uitgesloten van een proces. Rechter Javier Gomez Bermudez verweet de juriste niet reglementair gekleed te zijn. De advocate diende een klacht in tegen de rechter van het Nationaal Hof wegens ambtsmisbruik.

Toga wel, hoofddoek niet

De 39-jarige, in Marokko geboren Spaanse wees er op dat de statuten van de advocaten het dragen van een toga voorschrijven, maar een hoofddoek niet verbieden. De rechter heeft haar geen verdere motivering gegeven voor haar uitsluiting en op haar bezwaar enkel gezegd: "In deze zaal beslis ik."

Geëerd

Gomez Bermudez is een van de meest vooraanstaande rechters in Spanje. Hij leidde het proces tegen de terroristen van Madrid, die in maart 2004 vier bommen in pendeltreinen tot ontploffing gebracht hebben en daarbij 191 mensen vermoord hebben. Zijn behandeling werd destijds in de pers met lof omschreven.

Boerka

In oktober zorgde de rechter voor krantenkoppen toen hij van een getuige, die een boerka droeg, eiste haar gezicht te tonen. De rechters en de openbare aanklagers moeten tijdens het verhoor de gelaatstreken van de getuige kunnen zien.

De uit de rechtszaal verwijderde advocate droeg echter geen gezichtssluier, maar een hoofddoek die enkel haar haar bedekte. (afp/edp)

De Morgen, 2009.11.11

UP

Liberalen tegen illegale vrijwilligers

BRUSSEL - Mensen die wettelijk recht hebben op opvang in België, kunnen binnenkort mogelijk vrijwilligerswerk doen. Een wetsvoorstel daarover van de hand van Nahima Lanjri (CD&V) werd dinsdag met een wisselmeerderheid goedgekeurd in de senaatscommissie Sociale Zaken. Open VLD, MR en Vlaams Belang stemden tegen.

Het wetsvoorstel moet een einde maken aan de verplichting voor de vreemdeling om te beschikken over een arbeidskaart voor vrijwilligerswerk. Iedereen die legaal in België verblijft of wettelijk recht heeft op opvang, krijgt de mogelijkheid vrijwilligerswerk te verrichten, ongeacht het statuut of het verblijfsstatuut waarin men zich bevindt.

Zo zullen dus ook illegale of uitgeprocedeerde vreemdelingen, die wegens hun schoolgaande kinderen toch in ons land mogen blijven, vrijwilligerswerk mogen doen. Een volkomen verkeerd signaal, vindt senator Jean-Jacques De Gucht

(Open VLD).

'Men dreigt die mensen valse hoop te geven om alsnog verblijfspapieren te krijgen, wat uitgesloten is', zegt hij. 'Het zou beter zijn werk te maken van een humaan en doeltreffend verwijderingsbeleid. Je bewijst uitgeprocedeerde, illegale gezinnen met kinderen echt geen dienst met dit soort tegenstrijdige signalen.'

De Standaard, 2009.11.12

UP

Rookverbod

Als het van de Senaatscommissie sociale zaken afhangt, komt er een algemeen rookverbod op café. Gelukkig zou het pas ingaan in 2012, de verkozenen hebben nog even tijd om weer bij hun verstand te komen.

Zeker, talloze studies wijzen terecht op de gevaren van - ook passief - roken. Terecht vaardigde de overheid verboden uit. Het is goed dat er niet meer gerookt mag worden op de werkvloer, in publieke ruimtes, in restaurants. Maar zoals altijd moet men niet overdrijven.

Gezondheid is een belangrijk maar geen absoluut argument. We durven er meer dan een glas op verwedden: de kwalijke gevolgen van de in de Belgische cafés getapte pinten en zware bieren zijn véél erger dan die van de aldaar gerookte shagjes. Weekenddoden: er zijn toch veel meer treurige ongelukken te wijten aan te veel alcoholverbruik dan aan een te hoog nicotinegehalte? Intrafamiliaal geweld, vooral tegen vrouwen: het zo sympathieke werkmanspintje heeft tot oneindig meer miserie geleid dan de Belga Filter. En toch denkt niemand eraan de pint te verbieden.

Een café is namelijk een plaats waar mensen vrijwillig en in alle gemak moeten kunnen samenkomen. Behalve als ze zich aan onwettelijkheden zouden bezondigen. Maar het roken van een sigaret is, hoewel ongezond, niet verboden. Zelfs niet na het rookverbod. Dat niet-rokers, en zeker de wetgever, het verstand hebben dat toe te laten waar dat in alle redelijkheid kan. Zoals op café. En voorts staat het niet-rokers volledig vrij om rookvrije cafés op te zoeken of te openen.

Helaas is in dit debat van redelijkheid al lang geen sprake meer. En vooral niet van verdraagzaamheid. Zelfs groenen en socialisten, die helaas méé de meerderheid vormden in de Senaatscommissie, waren niet zo lang geleden voor een gedoogbeleid inzake cannabis en softdrugs. Nu zweren ze plots bij een rigide verbod op tabak. In de paarse jaren geloofden ze nog in vrijheid en verdraagzaamheid. Nu hebben ze zich ook laten aantasten door een tijdsgeest van het grote doch bekrompen gelijk. Nu zijn ze tegen de sigaret. Straks zijn er anderen tegen cannabis. Tegen te luide muziek door koptelefoons. Tegen rumoerige kinderen. Tegen de hoofddoek. Tegen klokkengelui. Tegen anderstaligen. Tegen andersgeaarden. Dat is de tendens die zo'n dom sigarettenverbod verstrekt: die van niet meer hoeven verdragen wat anders is of zelfs een beetje hindert.

De Morgen, 2009.11.12, Walter Pauli

UP

REAGEER!